

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilo občine Markovci

Leto 7, št. 3 - julij 2006

STREL V MARKOVCIH - MARKOVČANI NA PTUJU - Foto: MZ

LEP POLETNI POZDRAV!

Pred vami je nova številka našega domačega časopisa List iz Markovcev. Za vas, drage bralke, cenjeni bralci, smo tudi tokrat spremljali dogodke, ki so zaznamovali družabno in društveno življenje minulih nekaj mesecev. Proslava, ki jo je ob letošnjem občinskem prazniku pripravila osnovna šola Markovci, še vedno odmeva med našimi občani, seveda v zelo pozitivnem smislu. In čeprav bi pričakovali, da bo po pestrem dogajanju ob prazniku občine med društvi nekoliko zatišja, smo se pošteno ušteli. Dogaja se povsod. Občinski svet, gasilci, šport ... Za tokratno številko časopisa smo zbrali utrinke z obiska slovenskega ultramaratonskega plavalca Martina Strela in predstavitev občine Markovci na praznovanju 120. obletnice Turističnega društva Ptuj. V nadaljevanju poročamo o delu občinske uprave in občinskega sveta, seznanjamo vas tudi s trendi s področja varnosti. V tokratni številki pišemo o delovanju pihalne godbe, občinskega odbora Rdečega križa in gasilskih društev. Območna gasilska zveza Ptuj v tem letu slavi 10. obletnico delovanja in osrednjo slovesnost so praznovali prav pri nas – v Bukovcih. Pišemo tudi o izrednem tekmovalnem uspehu pionirk PGD Bukovci, nogometnih klubih Bukovci in Stojnci ter dveh etnografskih prireditvah: košnji v Šturmovcih in žetvi v Prvencih. Kot običajno, poročamo tudi o dogajanju na OŠ Markovci. Tokrat so v ospredju rezultati tekmovalj in učni uspehi. Prijetno branje vam želimo, učencem in dijakom pa lep preostanek počitnic!

Mojca Zemljarič,
odgovorna urednica

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Marinka B. Kolenko, Natalija Plohl, Ivan Liponik, Jože Bezjak, Ivan Golob. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: Košnja v Šturmovcih, Foto Laura. Oblikovanje in priprava za tisk: VEJICA, Rado Škrjanec s. p.. Tisk: Grafis Rače. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80
Strani na internetu: www.markovci.si

Iz prvega občinskega nadstropja

POTRJENA NOV STATUT OBČINE IN POSLOVNIK OBČINSKEGA SVETA

27. seja občinskega sveta (OS), na kateri je bilo podanih 9 točk dnevnega reda, je bila 9. maja. Že pri sami potrditvi zapisnika prejšnje seje so člani OS sprejeli sklep, da se s prihodnjim rebalansom sredstva, pridobljena od prodaje zemljišča v kompleksu sobetinskih farm, namenijo za nakup zemljišča pri sobetinskih farmah, kjer stoji razpadajoča stanovanjska stavba s hlevi, sedaj v lasti Perutnine Ptuj.

V nadaljevanju so svetniki razpravljali o dveh pomembnih občinskih aktih – statutu občine in poslovniku občinskega sveta občine Markovci. Sprememba zakonodaje je namreč prinesla toliko sprememb tudi za lokalne skupnosti, da je enostavno potrebno spremeniti oziroma na novo urediti tako statut kot poslovnik občinskega sveta. Oba akta so svetniki v osnutku sprejeli z nekaj manjšimi dopolnitvami in spremembami. Sicer pa je vsebino obeh aktov pripravil Inštitut za lokalno samoupravo iz Maribora, ki je akte tudi predstavil in svetnikom podajal odgovore na posamezna vprašanja.

V nadaljevanju je bil sprejet tudi prvi rebalans proračuna za leto 2006, v skladu s katerim so bila zagotovljena dodatna sredstva predvsem za dokončanje objekta GD Nova vas, za izgradnjo dela pločnika v Stojncih pri kapeli, za izdelavo projektne dokumentacije za fekalno kanalizacijo Bukovci–Stojnci, za nadaljevanje že začete kanalizacije v naselju Markovci in za nakup zemljišč za potrebe širitve pločnikov v centru Markovcev, za dodatna dela pri pokopališki vežici, in sicer oprema za pogrebne storitve, ozvočenje, alarmni sistemi, dodatna zunanja ureditev ter izdelava projektov in izgradnja parkirišča ob mrliški vežici, dodatna sredstva za nakup cerkvenih orgel, za izboljšanje akustike v večnamenski dvorani Bukovci, za investicijsko vzdrževanje osnovne šole in pokopališča ter pokopališke vežice, za kritje stroškov zavarovanja brezposelnih oseb, za nakup zemljišč za izgradnjo III. faze obrtne cone in za sanacijo oziroma zasip kanala v Zabovcih.

Sprejet je bil tudi Odlok o enotni višini prispevka za priključitev na kanalizacijsko omrežje občine Markovci, po katerem bo treba plačati za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje 1000 evrov po gospo-

dinjstvu. Prav tako je bil sprejet predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah občinskega lokacijskega načrta za del območja obrtne cone v Novem Jorku, kjer gre za spremembe oblike stavbe za investitorja GP Projekt iz Ptuja.

V nadaljevanju je bil z manjšimi popravki sprejet osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Ivana Potrča Ptuj. Ob koncu seje so svetniki še sklenili, da se parc. št. 341, ki se nahaja v k. o. Zabovci, odda v zakup Frideriku Horvatu iz Zabovcev.

Zadnja predpočitniška seja je bila 22. junija

Naslednja seja občinskega sveta je bila 22. junija, na njej pa obravnavanih 14 točk dnevnega reda. Najprej so svetniki sprejeli nov statut občine Markovci in nov poslovnik občinskega sveta. Oba sta objavljena v prilogi Markovskega lista – Uradne objave. Zatem so svetniki obravnavali spremembe in dopolnitve odloka o določitvi volilnih enot za volitve članov občinskega sveta in župana občine Markovci. Ker se pri oblikovanju novih volilnih enot niso mogli zediniti, ostaja v veljavi dosednji odlok, po katerem imamo v občini še naprej večinski volilni sistem z devetimi volilnimi enotami, v katerih se skupno voli 11 članov občinskega sveta.

Sprejet je bil tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah občinskega lokacijskega načrta, s katerim je investitorju GP Projekt ing. iz Ptuja omogočena gradnja objekta v skladu z njegovimi potrebami.

V nadaljevanju so prisotni svetniki po hitrem postopku sprejeli obvezno razlago prostorskih planskih aktov občine Markovci za parcelo št. 377/4 k. o. Bukovci, po kateri so v skladu z mnenjem Ministrstva za okolje in prostor ugodili vlogi občana, ki se mu je del zazidljive parcele spremenil v kmetijsko, vendar ne po njegovi krivdi.

Na zadnji seji je bila imenovana tudi

V skladu z rebalansom so se med drugim zagotovila tudi sredstva za ureditev centra Markovcev.

nova občinska volilna komisija, v katero so imenovani Marjan Strelec iz Bukovcev za predsednika, Vlado Toplak iz Stojncev za namestnika predsednika, Hedvika Rojko iz Stojncev za članico, Valerija Kodrič Majcen iz Zabovcev za namestnico članice, Franc Toplak iz Strelcev za člana, Marko Lepoša iz Markovcev za namestnika člana, Matjaž Kecec iz Bukovcev za člana in Katja Kovačič iz Prvencev za namestnico člana.

V nadaljevanju so obravnavali vlogo družbe Eko les za oprostitev plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v obrtni coni, ki ji pa niso ugodili. Prav tako niso ugodili vlogi družbe M. C. K. iz Nove vasi pri Markovcih za povračilo izgradnje primarnega komunalnega voda na njegovi parceli v obrtni coni.

Tudi vlogi Teleinga, d. o. o., iz Razkrižja za pokrivanje razlike mesečne naročnine med dejanskimi stroški obratovanja sistema in pobrano KTV naročnino svetniki niso ugodili.

Na koncu seje so soglašali s predlogom, da premoženje Terezije Zolar iz Bukovcev, ki ga tvorijo parc. št. 542,987/276 in *113, vse k. o. Bukovci, preide v last Občine Markovci z zavezo občine, da krije razliko stroškov institucionalnega varstva v Domu upokoencev v skladu z odločbo Centra za socialno delo Ptuj.

Marinka Bezjak Kolenko

Foto: MZ

Preventiva nikoli ne škodi

Policija si z vsemi svojimi službami prizadeva za ugoden potek turistične sezone skozi celo leto. Turistični ciklusi imajo nekaj vrhuncev, ki terjajo več policijske prisotnosti in pozornosti, kljub temu da tudi Policija zaradi dopustov svojih delavcev deluje v okrnjeni zasedbi.

Temeljni cilj dela policistov je v času sezone zagotoviti turistom varno počutje, ravno tako pa domačinom zagotoviti varnost. Zaradi tega je ob odhodu na dopust, predvsem v času poletne turistične sezone, dobro vedeti nekaj nasvetov.

Pred odhodom na dopust se je potrebno pripraviti na daljšo odsotnost od doma. Vlomilci in roparji izvajajo kazniva dejanja na dobro pripravljen način. Objekte in žrtve skrbno izbirajo ter jih predhodno dobro opazujejo. Zaradi tega opozorite sosede in svojece na vašo daljšo odsotnost, vgradite sodobno ključavnico, prečno zaporo, najemite sef ... Potrebno je vedeti naslednje:

- večjih vsot gotovine ne shranjujte doma, najbolj zanesljiv naslov je še vedno banka,

- če kljub temu večje vsote hranite doma, tega ne zaupajte nikomur, krog tistih, ki vedo za skrivališče, naj bo čim manjši; priporočljiva je vgradnja hišnih trezorjev,

- vhodna, stranska, kletna in garažna vrata naj bodo vedno zaklenjena in opremljena s kakovostno ključavnico, ki naj ima varnostni ščit, pomembne so tudi dodatne ključavnice,

- na oknih naj bodo kakovostna okenska zapirala, saj otežujejo in zadržujejo dostop vlomilca v vaš dom,

- stranska, balkonska vrata in vrata teras naj bodo zaklenjena, ne puščajte jih prprtih ali odprtih tudi, ko ste le kratek čas zdoma,

- ključev ne puščajte v poštnih nabiralnikih, pod predpražnikom, v cvetličnih lončkih, na okenskih policah,

- pred vhodom naj bo ustrezna osvetljava, zelo priporočljive so senzorske luči,

- alarmne naprave so pomemben element varnosti pred vlomilci in roparji, zato jih policija priporoča.

Ob odhodu na pot z vozilom je potrebno vedeti, da lahko storilec vlom v vaš avto

izvrši v manj kot 30 sekundah, zaradi tega:

- kovčkov, torbic in vrednih predmetov ne puščajte na vidnem mestu v vozilu, saj so ti predmeti vaba za tatove,

- prtljage ne puščajte na strehi vozila,

- ključev vozila ne puščajte v avtomobilu brez nadzora (avtopralnice in servisi ...),

- ob zapustitvi vozila zaprite okna in vrata ter obvezno zaklenite vozila, prtljažnik in pokrov posode za gorivo,

- vključite alarmno napravo,

- ne puščajte ključev v vozilu, čeravno zapustite vozilo le za kratek hip.

Za doseganje zelene stopnje varnosti ni dovolj samo dejavnost policije, zato policija v okviru priprav na turistično sezono vzpodbujamo tudi sodelovanje in razvoj odgovornosti drugih subjektov in vseh občanov. Za višjo stopnjo svoje varnosti smo odgovorni prav vsi!

(Vir: internet Policije)

Marjan Vrbnjak

Na podlagi določil 53. člena Zakona o javnih financah (Ur. l. RS št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02, 110/02), Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna RS (Ur. l. RS št. 13/2006) in Sklepa župana št. 410/2006-42 z dne 5. 7. 2006 Občina Markovci objavlja

JAVNI RAZPIS

za izbor kulturnih projektov – investicijska oprema kulturnih društev na območju občine Markovci v letu 2006

1. Predmet razpisa je izbor kulturnih projektov za investicijsko opremo kulturnih društev na območju občine Markovci za leto 2006

2. Pogoji za sodelovanje na razpisu: predlagatelj je lahko društvo, registrirano (kultura) s sedežem v občini Markovci

- projekt mora imeti jasno konstrukcijo financiranja investicijske opreme ter zagotovljene vire financiranja,

- projekt mora biti končan v letu 2006.

3. Upravičeni stroški sofinanciranja so:

- stroški nabave opreme društvenih prostorov (pohištvo ...),

- stroški nabave enotnih oblačil in obuval za društvene potrebe,

- stroški nabave glasbenih inštrumentov.

4. Vrednost razpoložljivih sredstev je 400.000,00 SIT na proračunski postavki 1803501 *Investicijska oprema kulturnih društev*. Posamezni projekti bodo glede na razpoložljiva sredstva sofinancirani do največ 50 %.

5. Rok izvedbe: dodeljena sredstva morajo biti porabljena v letu 2006 v skladu s predpisi, ki določajo izvrševanju proračuna. Zadnji zahtevek za koriščenje sredstev mora biti vložen do 13. 10. 2006. Zaključno poročilo nabave mora biti oddano najkasneje do 20. 12. 2006.

6. Vsebina prijave: prijava mora biti dana izključno na obrazcu, ki je sestavni del razpisne dokumentacije. Prijava mora vsebovati vse zahtevane priloge oziroma dokazila, ki so navedena v razpisnem obrazcu. Tako izpolnjena prijava bo obravnavana kot popolna. Nepopolnih prijav komisija ne bo obravnavala.

7. Rok za oddajo prijav in način oddaje: rok za oddajo prijav je do 31. 8. 2006.

Vlogo za sofinanciranje obnove oddajte na zahtevanem obrazcu in z vsemi prilogami v sprejemni pisarni Občine Mar-

kovci ali oddajte na pošti kot priporočeno pošiljko na naslov: Občina Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci, z oznako: Ne odpiraj – prijava na razpis za izbor kulturnih projektov 2006.

8. Postopek obravnave vlog: odpiranje vlog ne bo javno. Razpisna komisija bo odprla pravočasno poslano prijavo in ugotovila, ali prijave izpolnjujejo razpisne pogoje. Nepopolnih ali prepoznih vlog komisija ne bo obravnavala.

9. Izid razpisa: o izidu razpisa bodo prijavitelji pisno obveščeni najkasneje v dveh tednih od roka za oddajo prijav. Z izbranimi prijavitelji bodo sklenjene pogodbe, v katerih bodo opredeljene medsebojne pravice in obveznosti.

10. Kraj in čas, kjer lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo: razpisno dokumentacijo lahko dvignete v sprejemni pisarni Občine Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci in spletni strani Občine Markovci www.markovci.si. si od dneva te objave do izteka prijavnega roka. Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom dobite na sedežu Občine Markovci, tel. 788-88-80.

Občina Markovci

Zdrav odnos z naravo se začne takoj zjutraj, ko odpremo oči

ODGOVORNA NADZORNA VLOGA INŠPEKTORJA

Delo komunalnega inšpektorja postaja poleg odgovornosti vedno bolj zahtevno. Od lani, odkar se istočasno pojavlja v vlogi prekrškovnega organa, je še zahtevnejše. Inšpekcija je pristojna in odgovorna za nadzor nad spoštovanjem zakonodaje, ne pa za tiste, ki predpisov ne spoštujejo.

Vedno pogosteje se inšpektor počuti kot kriminalist oz. preiskovalec, saj občani dajejo lažne in anonimne izjave, ki jih mora preveriti in ugotoviti dejansko stanje. Kadar hoče ljudem kaj pojasniti, opozoriti, je deležen žaljivk in zmerjanja. In tudi takšna etična "nevrednota" se lahko sankcionira. V vlogi oblasti in moči ter nadzora ni niti najmanj lahko, kaj šele prijetno.

Ob opravljanju tega zahtevnega poklica se čutim odgovorno in obvezano, da ljudem sporočim in jih opozorim na našo skupno skrb – ločevanje odpadkov, s čimer dvigujemo kvaliteto življenja. Za kar nam bodo zelo hvaležne generacije za nami. Zato ne sežigajmo. Reciklirajmo, pripravljajmo kompost in izboljšujmo kvaliteto zemlje. Sodelujmo vsi pri tem, da bo zemlja postala boljši prostor za življenje. O tem vsak dan razmišljajmo. Kot o čistem in zdravem okolju. Sodelujmo z lokalno oblastjo in tudi vlado ter pomagajmo z idejami. Skupaj ustvarjamo svet za nas, za naše rodove. Imamo veliko možnosti in priložnosti. Naj ne bo to nekaj, kar se nas ne tiče, temveč naj nam bo to vsakodnevna misel in dejanje.

Kljub vsemu trudu je inšpekcijska služba pri vzpostavljanju večjega nadzora – ob takšnem neredu in slabi osveščenosti ter patološkem odnosu do narave, čeprav se o tem veliko piše in govori – nemočna. Za območje mestne občine je en inšpektor premalo. Ljudje smo packe, kar se je pokazalo ob aprilski čistilni akciji, saj v nekaterih mestnih in primestnih četrtih Ptujčani niso pokazali volje niti za očiščenje svoje najožje okolice. Kako naj pričakujemo, da bodo imeli interes za čistočo v svojem širšem okolju?

Potrebno pa je napisati tudi nekaj lepega in pohvalnega.

Tisti, ki jih je inšpekcija na kraju samem opozorila na prepoved sežiganja, so opozorilo spoštovali in v naravi ga ni več toliko, kot ga je bilo pretekla leta. Ljudje se navajajo na kompostiranje. Nekateri sami urejajo zbiralnico ločenih frakcij. Poberejo

razmetane smeti in jih oddajo v ustrezno posodo. Pokosijo travo in urejajo okolico, tudi brežine cest, bankine in obcestne jarke. Porežejo zeleenje in veje. Skratka skrbijo za urejeno in prijazno okolje. Nekaj je tudi takšnih, ki dobro opazujejo in morebitne nepravilnosti kar sporočijo in prijavijo inšpekciji.

Zdrav odnos z naravo se začne takoj zjutraj, ko odpremo oči. Z vzgledom in vzgajanjem otrok in pred svojim pragom. Z represivnimi ukrepi se vzbuja nasilje in odpor. Za etiko, predpisano v neki družbi, naj bi poskrbela država. Inšpekcija ni tista, ki bo ljudi vzgajala. Ali pač? In to z represivnimi ukrepi? Na žalost ali srečo, saj si sami pišemo predpise in določimo sankcije. Nekateri se zavejo šele, ko jih doleti kazen z visoko globo. Druge opomin. Tretjih pa ne spravi v red niti prvo niti drugo in takšni bodo še naprej smetili naš planet in zadušili Zemljo. Kdo ve, kakšno osveščanje je potrebno takšnim, ki nimajo nobenega čuta za zdrav odnos do narave, ki jim noben dober vzgled ne seže v njihovo srce, zavest in um.

In za konec še odstavek iz knjige *Kratka zgodovina skoraj vsega*, avtorja Billa Brysona, pisca del s področij poljudne znanosti, v katerem s pronicljivim vpogledom govori, kako smo prišli od tam, ko ni bilo ničesar, do tod, da se je to nekaj spremenilo v nas, in o vsem, kar se je zgodilo medtem, vmes in od takrat ..., ki zasluži, da ga prenesem tudi v ta zapis: "... neznanstvo srečni smo lahko, da obstajamo, in to velja za prav vsa živa bitja na Zemlji. Zdi se, da je nastanek katerekoli vrste življenja v našem vesolju velik dosežek. Kot ljudje pa smo srečni dvakratno. Ne le, da imamo možnost obstajati, ampak imamo tudi izjemno sposobnost (samo)zavedanja. S tem se nam odpira tudi množica načinov, da svet naredimo lepši. In te možnosti smo se šele začeli zavedati. Do svojega visokega in izjemnega položaja smo se povzpeli nadvse hitro. Sodobni človek obstaja le okrog 0,0001 odstotka Zemljine zgodovine, kar je skoraj enako nič. In vendar

Ljudje vse bolj skrbijo za urejeno in prijazno okolje

smo na svetu dovolj dolgo, da smo morali priti v današnji čas po skoraj brezkončni verigi srečnih naključij. Smo šele za začetku. Bomo znali biti dovolj zviti in dovolj modri, da ne bomo nikdar na koncu? Za to bomo potrebovali še vse kaj več kot le srečo."

V novi luči nam kaže osupljiva dejstva, ki bi jih sicer utegnili jemati preveč samoumevno in suhoparno vsakdanje. Zaključujem z osebnim mnenjem: z našim nespoštovanjem zakonodaje in predpisov kažemo, kako brezbrizni smo na koncu koncev do lastnega zdravja in kako nam je posledično za vse vseeno.

Majda Murko,
komunalna inšpektorica
Foto: MZ

Nova Slovenija Markovci

SKUPAJ SMO SPOZNAVALI KOROŠKO

»Pridružite se nam, skupaj bomo spoznavali Koroško ...«, tako so zaključili svoje vabilo članom in simpatizerjem člani odbora Nove Slovenije Markovci. V vabilu so predstavili program enodnevne izleta, ki smo ga potem tudi do popolnosti uresničili v soboto, 24. junija 2006, torej na predvečer dvakratnega praznika – nedelje in dneva državnosti. Da, na predvečer, tedaj, med 21. in 22. uro, smo se namreč prav vsi že zadovoljni vrnili na svoje domove, si morda ogledali še proslavo ali pa prijetno utrujeni kar legli k počitku in pred spanjem še enkrat prepotovali ....

Za čisto poln avtobus se nas je spet zbralo v Markovcih, od koder smo krenili na ne preveč dolgo, a zato toliko bogatejšo pot skozi Ptuj, Slovensko Bistrico, Slovenske Konjice in nato po dolini proti Slovenj Gradcu. Že takoj smo vedeli, da nas bo varno vozil naš šofer Franc Kokol, pozdrav pa sta nam namenila g. Franc Rožanc, predsednik občinskega odbora N.Si Markovci in g. Darko Meznarič, tajnik in soorganizator izleta. Slišali smo tudi nekaj vzpodbudnih besed o delovanju in načrtih stranke, o njenih prizadevanjih za čim boljše življenje vseh v naši občini. Z željo, naj nam bo ta dan resnično lepo, pa sta potem predala besedo vodički izleta gospe Marti Prelog-Rožanc, ki nam je neutrudno nizala vsakršne zanimivosti o krajih, življenju v njih, zgodovini oz. sploh preteklih dogodkih, pa o značajskih lastnostih ljudi. S prijetnim humorjem je namignila na pregovorno trmo Korošcev, ki pa so v resnici le tako lahko ohranjali svoje slovenstvo, svoj jezik in samostojnost v sicer ne preveč prijaznem okolju skozi več stoletij.

Naš prvi postanek je bil namenjen ogledu cerkve sv. Jurija na Legnu pri Slovenj Gradcu, kjer smo videli in slišali marsikaj o bolj davnih in tudi bližnjih prednikih – zanimivo je bilo tudi naše mehko in previdno drsenje po steklenih tleh nad arheološkimi ostanki v dnu cerkve. Do Slovenj Gradca zdaj ni bilo več daleč in kmalu smo se že znašli tu v cerkvi sv. Elizabete Turingijske. Humorno in na svoj poseben, neposreden način nam je svetnico in cerkev predstavil župnik Peter Leskovar, tudi naš znanec in prijatelj (iz l. 2000 – nova sv. maša v Markovcih). Popeljal nas je tudi v špitalsko cerkev sv. Duha v neposredni bližini, takoj nato pa smo si ogledali še bogat in zelo zanimiv Sokličev muzej, v katerem nam je

Markovčani ob starih koroških hišah v turistični vasi Šentanel

g. Leskovar odkril marsikatero skrivnost na mnogih eksponatih (npr. predali in predalčki na komodi oz. omari). Nekaj časa smo v tem mestu namenili še osvežitvi ob kavici, soku, morda sladoledu; vsi smo se že veselili daljšega postanka na Ivarčkem jezeru – po programu naj bi tukaj skupaj malicali, se odžejali, sprehajali po naravi. "Skupaj malicali" je pomenilo, da smo uživali dobrote iz skupne "zaloge", pripravljene za ta namen, tudi hladna pijača je prijala, saj je bil dan ravno prav sončen, lep in ne prevroč. Prav toliko kot jed in pijača pa nam je verjetno vsem pomenilo tudi medsebojno druženje mnogih generacij, saj smo se mladim pridružili tudi taki v najlepših letih in seveda vsi mi, "malo" starejši. V takih sproščenih pogovorih mimgrede odkriješ skupne znance, celo daljše sorodnike, v razpredanju življenjskih poti pa tudi mnoge sorodne, enake, dobrodejne in dobronamerne usmeritve ...

Med nadaljevanjem poti skozi Ravne do Kotelj in Prežihovine je verjetno marsikdo obudil kak svoj spomin na življenje in delo Prežihovega Voranca – naj tu omenim še neko srečno naključje: oddaja Turistika, v petek, 23. 6., zvečer nas je vodila prav po teh krajih in nam približala tudi čase in kraje našega koroškega pripovednika; vse to je zanimivo dopolnila oskrbnica Prežihovine, ki nam je o pisateljevem življenju povedala tudi mnoge dolgo časa zamolčane resnice. Sama sem to že nekako zasluhila v letih, ko sem o Prežihovem Vorancu

lahko pripovedovala učencem – vedno so nas vse skupaj najbolj ganile Solzice in Samorastniki – zdaj pa sem bila hvaležna za te odkrite skrivnosti.

Dan se je že nagnil k poznemu popolnevu in kot je obljubljal program, smo opravili še zadnji del poti do Šentanela, kjer smo na turistični kmetiji Marin uživali v dobrotah koroške kulinarike. Ob predstavitvi samega kraja je gospa Marta omenila tudi bogato kulturno življenje, katerega srce je znani Korošec Mitja Šipek. Oh, saj bi bilo lepo, če bi nam zapeli podoknico njegovi "Šentanelski pauri", a lepota je tudi v tem, da se znaš marsičemu tudi že vnaprej odpovedati. Naj pojasnim; saj tega nismo imeli niti v programu, naj ostane le kot preblisk misli in v lasten opomin: »Dobro ti je tudi, če se čemu odpoveš.«

In nato smo se vračali skozi Dravsko dolino in vse bolj znane, domače kraje: še postanek v Selnici ob Dravi, kjer smo stopili v "našo" romarsko cerkev, videli mlade ljudi z otrokom pristopiti h krstu, se poslovili, pohiteli k bližnjemu kiosku po sladolead in že smo zapustili še Maribor, Miklavž ...

Ob koncu še nekaj prijaznih zahval in pohval za lepo preživet dan, šoferju za srečno vožnjo in že smo se bližali svojim domovom. Beseda je obveljala, ostajajo prijetni spomini.

Karolina Pičerko
Foto: Darko Meznarič

Iz spomina na nekdanje čase

»PESEM ZDAJ ZAPOJMO ME O NEKDANJIH ČASIH ... »

Ne dolgo tega je dajala vaščanom obdravskih vasi naše občine reka Drava ritem življenja in dela: na Dravi se je vrtelo nekaj mlinskih koles, spretni ribiči in čolnarji so s "šerami", pa tudi kako drugače, nalovili kar nekaj rib in nena-zadnje, v Dravi smo otroci čez poletje tudi splavali. Posebno mesto pa je imela reka zaradi spravila sena, lesa za kurjavo in jeseni listja za steljo, kajti skoraj polovico svojih kmetijskih zemljišč smo imeli Zabovčani, Markovčani in Novovaščani na desni strani Drave.

Spravilo teh je bilo včasih prava pustolo-vščina, zlasti tedaj, ko so naložene vozo-ve skupaj z živino in ljudmi z rancami prevažali domov, na levi breg. Nekoliko varnejša je bila vožnja z brodom, ki mu mi pravimo barno. Pa tudi barno je bilo odvisno od vodostaja reke. Zato je name-
sto »Dober den!« veljal pozdrav: »Kakšna je danes voda?« Na ta pozdrav je vprašani dobil odgovor, da je vodostaj za vožnjo broda primeren, včasih tudi previsok ali prenizek, kar je pomenilo, da se bodo kosci in grabljice čez Dravo prepeljali z rancami, kravje in konjske vprege pa bodo formani forali v Šturmovce čez mesto – kar je pomenilo čez Ptuj. Za nas, ki smo se čez poletje v Dravi kopali, pa je bil zelo pomembno podatek, ali je bila voda topla

Mlinarjev mlin na Dravi v Zabovcih, leta 1939

ali hladna in koliko kopalcev je ob »zabov-ski kujnski jami«. In vsega tega še ni tako daleč. Tisti, okrog šestdeset in čez, smo še kosili in grabljali »travnike in redčine v štornovskem Žüjpaki, v Dugih pa Širokih tolih, pa Malenšaki in Kračini, Talecih, Majlandi, tudi Štornovsko Ameriko smo imeli, Nagošejnci pa celo Emavs«.

Ljudski glas je znal povedati, da so se v Šturmovcih deklinde tudi ženile. Saj čutite vonj pokošene trave, oglašanje prepelice,

zvonki smeh grabljic, lepo petje, pa če je bila deklica še spretna grabljica, se je težje kot nadležnih obadov in komarjev otepala veselih, mladih in razigranih koscev, ki so ob sončnem vzhodu že pokosili dobršen del travnika. In danes se sprašujemo, zakaj nataliteta tudi v naši občini tako pada. Kolikor mi je znano, je bilo prav v teh treh vaseh v aprilu in maju največ rojstev, na leto pa samo v eni vasi več kot sedaj v vsej naši, pravijo, najbolj bogati občini. Samo za vas Markovci so leta 1940 krstili kar enaindvajset štručk. Koliko jih je bila posledica prav sušenja sena v Šturmovcih, pa v krstni knjigi ni zaznamovano. Ali mi sedaj verjamete, da je dajala Drava ritem bitju in žitju našega kraja?

In Terezija Maroh, naša ljudska pesnica, je takole zapela:

»Pesem zdaj zapojmo me o nekdanjih časih ...

ko po Dravi vozile rance so in flosi ...
Kako je lušno blo peljat se v Šturmavec
čez Dravo,

so kosci glasno vriskali, a grabljice pele,
na Dravi mlini stari pa ropotali so glasno,
drobili zrnje v moko so.

Tako smo nekdam v Šturmovci prepevali
veselo,
smo srečni, zadovoljni bli, če glih blo
težko delo.

Šturmovca sedaj več ni, jezero v soncu se
blešči,
grabljic in koscev tam več ni.«

Seveda je imela pesnica v mislih zabov-

Glasilo občine Markovci - Julij - Mali srpan 2006

Poslednji brod na Dravi

VČERAJ JE NA JOKAVU DRAVE PRI MARKOVCIH NA PULJSKEM POLJU ZADNJIČ VOZIL BRU D Z ENEGA NA DRUGI BREG

Ker bodo ob gradnji mosta za hidroelektrarno blizu Drava 3 dnevni tokovi morali zapreti in ustaviti, je včeraj pri Markovcih hotel voziti zadnji brod na Dravi v Slovenijo, poldnevo pa se dopaja tudi brodom na Hrvaško.

Za vsakim veslarn brodom smo včeraj srečali 67-letnega Franca

Markoviča so opravljali od 21. aprila 1933, ne spomnimo se Markovčani, takrat je čez reko vozil sedaj čolna, na katerega je bilo pravo veliko preji z vprego in vozom. Od leta 1933 dalje pa je vozil brod. Pa tudi z letom ni vedno enostavno: »Včasih so morali kmetije čakati tudi celo noč na pravo, če je bila Drava

odhiti 15 dinarjev, za konjico vprego deset, za kravo vprego osem dinarjev in enako za oselno vozilo, petki pa so se lahko vozili zrakop. Vseko gospodstvo je letno pripeljalo tako prostovoljno delo kakor po 50 do 70 dinarjev na hektar zemlje, ki leži na drugem bregu reke in do koder so morali voziti z brodom. Zaključek je štela prek 200 članov iz Markovcev in okolice.

Sedaj broda ni več, pa tudi zakrpa ne bo več potrebna. Kmetje pa bodo morali mesec dni voziti prek Ptuja, dokler ne bodo Dravici obkrajane sprednje vode po načrtih bodočega akvarizacijskega jezera.

Tako so mnogi časi »romantika« – in keraka se otroci ne bodo več videli, kako je bilo, ko je prek Drave vozil brod.

Z. GOLOB

Franec Ahacič: »Potiml je bilo najteže!«

Tudi za avtomobile je bilo to zadnja vožnja čez reko

Ahacič iz Markovcev, ki vozi na tem brodu čez mesecov, odhaja je običajni stari brodov Josif Štamerlek.

»Dramo opravilo tudi po 50 do 60 volanov,« nam je povedal Franec Ahacič, »največ ob časa kolone, ko moram voziti tudi do desetih ure mečeri. Najbolje je bilo potiml, ko je morda razdalja od ostajega mesta prava mračna na Dravi, včasih se mi je vsega in soka pripela!«

Prvo potovanje prek Dravo je

previdno ali pa permitka,« se spominjajo krajan, Franec Ahacič pa se še spominja, kako je nevaren voznik traktorja, na-mesto da bi zavil, prestrani v lazino in z traktorjem padel v vodo.

In kdo je za brod plačeval? »Nekaj maloga smo postopovali s krajovno skupnostjo, nekaj skupnosti občine Ptuj, največ pa krajanji sami, ki so bili strahu in »medarstvo zadruga«, so nam povedali na krajevni skupnosti. Za pravo traktorja je bilo treba

Otroci se še poslednjič vesle vožnje s stari brodom – še nekaj let, pa bodo morda povsem porabili nanj

ski Šturmovce, ki je sedaj res prekrit, rekla bom, z zabovskim jezerom.

Kot gotovo veste, pa legendarna Terezija Maroh ni bila le pesnica. Pripravila je kar nekaj koreografij na ljudske pesmi. Te so bile železni repertoar nepozabnih telovadnih nastopov članic in članov telovadnega društva Partizan Markovci v letih pred drugo svetovno vojno in po njej. Ob letošnjem občinskem prazniku, ko smo predali svojemu namenu športno dvorano ob osnovni šoli, je bil v odlični režiji učiteljice glasbene vzgoje Slavice Lajh prikazan zgodovinski pregled športnega dogajanja v občini Markovci. Prav za to priložnost smo se na pobudo Stanke Knapič, upokojene učiteljice telesne vzgoje, ob pomoči dolgoletne poveljnice TVD Partizana Markovci – Neže Bezjak in prav tako poveljnice Roze Slana zbrale nekdanje nastopajoče. In ker je stvar tako aktualna, smo izbrale pesem o reki Dravi. Bilo nas je nekaj čez dvajset, danes že krepko

zrelih žena. Zaradi zadostnega števila pa smo privabile še nekaj članic, ki so se s tem nastopom srečale prvič. Ob rednih, dejala bom, intenzivnih vajah, smo še kako pogrešale Trezo, vendar je veterankam uspelo sestaviti njeno koreografijo. Veliko skrbi smo imele z oblačili, saj je izviren dindrli, fortoh, stehlek in havbico izbrskala le naša Liza, zaradi česar smo nekatere pozelenele od zavisti.

In napočil je težko pričakovani 21. april, ko smo ob taktih koračnice zakorakale na parket nove telovadnice in ob pesmi Kjer valovi Drave režejo gore privabile solze nostalgije na obraze številnih gledalcev. (Pre)slišale smo tudi nekaj kritik in samo upamo, da se nam bo ob naslednjih tovrstnih projektih s svojimi izboljšavami pridružil še kdo.

Ko smo se nekaj tednov zatem vse nastopajoče srečale ob zabovski brunarici, smo ob dobri volji in pesmi sklenile, da projekt Kjer valovi Drave režejo gore ni bil zadnji.

Ob nedavnem nastopu na Ptujju ob 120-letnici Turističnega društva Ptuj je tudi Tinček Ivanuša, znani snemalec in avtor številnih kratkih filmov, vidno ganjen priznal, da je bil naš nastop nekaj posebnega in bi ga zato želel posneti in posredovati širši slovenski javnosti.

Navsezadnje, tako menimo vse nastopajoče, bomo slovenske pesmi, kot so Navzgor se širi rožmarin, navzdol se nagelj vije, Na Gorenjskem je fletno, so visoke gore, Kdor ima srce, ve za dom gorje, ohranjale tudi s preprostimi gibi in melodijo naše ljudske pesmi in skrbele za to, da bi preko naših polj in vrhov vekomaj donela slovenska govornica in slovenska pesem, kajti

“KJER SO ŽITNA POLJA V SONCU OŽARJENA, TJA ME SRCE VLEČE, TAM SEM JAZ DOMA.”

Danica Tement

FOTO: arhiv Tementovih

KUD Markovski zvon

SEZONO ZAKLJUČILI Z NASTOPI NA REVIJAH

»... Saj se je zbor predstavil dobro pripravljen, s primerno odrsko prezenco in glasbenim sporočilom ...« Prav takšne so bile ocene ocenjevalca gospoda Tomaža Faganela na letošnji območni reviji. Da, tudi letos, kot že več let zapored, smo se pevci Mešanega cerkvenega pevskega zbora Sv. Marko udeležili območne revije pevskih zborov, ki je potekala 12. maja v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj pod naslovom Večerna pesem 2006.

Kmalu po občnem zboru v začetku aprila smo začeli »piliti« še zadnje detajle pesmi, ki smo jih izbrali za nastop; te so bile tri. Z veliko zagnanostjo zborovodja Ernesta Kokota in z vzpodbujanjem vseh nas smo dosegli cilj, ki smo si ga zadali – zapeti z veseljem in se predstaviti v najboljši luči. Potrebni je bilo veliko vaj, truda in skrbi. Ne smemo pozabiti tudi na veliko noč in na praznovanje prvega sv. obhajila v farni cerkvi, ki s strani pevcev v prazničnih dnevih zahteva potrpežljivost in voljo. Tudi te ni zmanjkalo in tako nam je uspelo.

“Pri izvedbi je ugajal tudi intenziven utrip in vodenje, ob katerem se pevci počutijo gotovi in glasbo sproščeno razvijajo,” je še dodal ocenjevalec.

V kratkem opisu našega zbora na reviji je bilo zapisano tudi to: “Združili smo

Markovski cerkveni pevski zbor na Večernih pesmi 2006

znanje treh generacij. Izkušnje in modrost starejše generacije, vztrajnost in zagnanost srednje ter mladost, znanje in navihanost naših mladih.”

In prav ta misel nas druži in povezuje pod skupno okrilje KUD Markovski zvon. Ob zaključku še ene pevske sezone smo si zadali cilje za vnaprej in se vsi, zadovoljni z opravljenim delom, skupaj srečali na zaključku, kamor smo povabili tudi svoje partnerje in prijatelje. V Športnem parku v Zabovcih smo pripravili piknik ter se tako povesečili ob petju in igranju. Zaključili smo sezono polni zadovoljstva, z mislimi,

da je naše delo plodno in da se bomo v septembru spet zbrali na vajah – vsi spočiti in polni energije.

Zadnji nastop smo opravili na dan državnosti, 25. junija, ko smo zapeli na cerkveni reviji pevskih zborov v župniji Sv. Andraža v Leskovcu. Sredi takrat že prave poletne vročine smo zapeli dve pesmi ter se hitro odžejali, saj je kapljica rujnega še kako prijala.

Na snidenje septembra!

Alenka Rožanc

Foto: arhiv društva

Godba na pihala občine Markovci

DELO IN TEŽAVE NAŠE PLEHMUZIKE

Sedaj, ko teče že šesto leto dela v tem sestavu, verjetno Godbe na pihala občine Markovci ni potrebno več posebej predstavljati, saj s svojim igranjem popestrimo večino pomembnejših prireditev na območju domače občine in tudi v sosednjih krajih, tam, kamor nas prireditelji pač povabijo. Sicer pa je tako, da se godbeniki raje kot z besedo predstavimo z našo glasbo, kar pa za naše delo v prihodnosti očitno ne bo več dovolj, zato bomo tokrat poskusili na kratko tudi z besedo.

V tem prispevku želim predstaviti predvsem opravljeno delo v prvem polletju letošnjega leta, ob tem pa pokazati tudi na težave, s katerimi se ob našem delu srečujemo s tistimi, ki so pred nami. Nekje sem enkrat slišal komentar, da je pač samoumevno, da godba mora (!) igrati na določenih prireditvah. Vendar pa ni nič samoumevno. Za to samoumevnost morajo godbeniki celo leto precej garati in žrtvovati, da lahko zaigrajo kadar koli je to pač potrebno in zaželeno. Da ne bo pomote, radi nastopamo in radi zaigramo našim občanom, saj je naše igranje vedno sprejeto z navdušenjem, kar nas tudi vzpodbuja, da delamo in se trudimo naprej ter se našim občanom in še posebej ljubiteljem naše glasbe za podporo iskreno zahvaljujemo.

Tudi letos, od novega leta dalje, smo imeli vaje vsak petek in še pred nekaterimi nastopi. Javno smo v prvi polovici leta nastopili 11-krat. Pričelo se je s pustnimi prireditvami, ko smo letos nastopili tudi na otvoritvi ptujskega kurentovanja kot godba princa karnevala, nato fašenk v Markovcih, pa že naslednji dan kurentovanje na Ptuj in nato še za zaključek pustnih norčij fašenk v Stojncih. Cvetno nedeljo in Markovo nedeljo smo počastili z nastopom pred farno cerkvijo. Vmes je bila še proslava ob občinskem prazniku.

Sledila je že tradicionalna prvomajska budnica. To je sicer eden težjih nastopov, ki pa se ga godbeniki zelo veselimo, saj je to ena redkih priložnosti za neposredne stike in druženje z ljubitelji naše muzike, ki nas skoraj v vsaki vasi množično pričakajo in ne skrivajo veselja in navdušenja ob našem igranju, povsod pa so nas tudi bogato pogostili, za kar se jim tudi na tem mestu še enkrat pristrčno zahvaljujemo.

Prav tako smo z nastopom popestrili otvoritev nove večnamenske dvorane

v Markovcih, prireditve smo začeli in zaključili, vendar smo bili v pisnem prispevku o prireditvi komaj omenjeni (za vse nastopajoče udeležence se je našel prostor za fotografijo v Listu iz Markovcev, le za godbo ni bilo prostora?!).

Letos smo se tudi prvič preizkusili v snemanju naše glasbe. Snemalni Studio Jama je za Radio Maxi posnel izvajanje treh skladb za njihovo kontaktno oddajo z zabavno in narodno-zabavno glasbo, obstoječe posnetke pa bomo najverjetneje uporabili tudi za CD medij, ki ga želimo posneti, vendar pa še ne moremo napovedati, kdaj se bo to zgodilo oziroma kdaj bomo ta projekt lahko izvedli, ker stvar ni tako preprosta, ampak je tehnično, finančno in tudi administrativno zahtevna predvsem zato, ker ne igramo lastnih skladb, ampak skladbe različnih avtorjev, tu pa bomo morali začeti spoštovati Zakon o avtorskih pravicah.

Sledil je še nastop ob prazniku gasilcev OGZ Ptuj v Bukovcih, prvo polletje pa smo zaključili 2. julija z nastopom pri prijateljski Godbi Središče ob Dravi ob praznovanju njihove 120-letnice delovanja.

Ker je večina članov godbe odšlo na zaslužene dopuste ali počitnice, smo se odločili, da v mesecu juliju in morda še v začetku avgusta ne bomo nastopali, kljub temu da smo imeli že nekaj povabil za nastope, vendar jih s premalo godbeniki ni

možno izvesti. Zaradi tega smo nekatere nastope morali žal tudi odpovedati in se prizadetim opravičujemo.

Ob tem, ko smo prvo polletje nekako sklenili, pa seveda že gledamo v prihodnost, ki pa je vedno manj rožnata, saj se srečujemo z več težavami, ki pa so v večini vezane na finančna sredstva, je pa tudi nekaj takih, ki bi jih tudi z denarjem težko rešili. Tu mislim na kadrovske zasedbe v godbi, saj nam kronično primanjkujejo klarinetisti, vendar nam ni znano, da bi v domači občini bil kje kakšen, ki bi lahko igral v našem sestavu. Seveda ni pogoj, da je iz domače občine, lahko je tudi iz kate-rekoli sosednje, če je seveda pripravljen v lastni režiji prihajati na vaje in na nastope oz. aktivno delati. Kandidati, javite se in obogatite naše igranje.

Ugotavljamo tudi, da so naši vadbni prostori pretesni in ne omogočajo kvalitetne vadbe. Razmišljali smo že o možnosti razširitve in preureditve obstoječega prostora, vendar pa je to zahteven poseg, ki ni povezan le z denarjem, ampak tudi z drugimi formalnostmi (pristanek občine kot lastnika, vsa potrebna dovoljenja itd.). Nekdo je dejal, da smo lahko srečni, da prostore sploh imamo – oprostite, tudi gasilska društva so imela svoje domove, pa so si zaželeli razširitev in obnovitev in so se večini v relativno kratkem času želje in morda tudi potrebe uresničile (pa niti

slučajno temu ne nasprotujemo).

Tako je tudi naša godba v celoti potrebna prenove. Večina glasbil je v zasebni lasti, kar pri godbah ni ravno običajno, nekateri instrumenti so zastareli in neprimerni in bi jih nujno morali zamenjati, brez njih pa seveda ni muzike. Na lanski reviji pihalnih godb v Markovcih smo presenečeni ugotovili, da so nekatere godbe prišle v novih uniformah. Potem so tu zelo dragi notni materiali, kvalitetni in povsem legalni seveda, kakšni drugi pa v prihodnje tako ne bodo več možni. Naj za laike pojasnim, da visoka cena notnih materialov ne pomeni zapisane note na papirju, ampak predvsem plačilo avtorskih pravic. Ko sem že pri avtorskih pravicah, naj omenim, da je v bodoče sploh vprašljivo igranje, če ne bomo plačevali avtorskih pravic za javno izvajanje glasbe na podlagi Zakona o avtorskih pravicah, izvajalec pa je SAZAS, ki je na tem področju vedno aktivnejši in slej ko prej bomo na vrsti tudi mi. Avtorskih pravic ni treba plačevati za izvajanje nekaterih koračnic, tako imenovanega železnega repertoarja, vendar pa le pod pogojem, če je godba včlanjena v Zvezo slovenskih godb, kamor pa se do danes še tudi nismo včlanili, saj je članarina nesramno visoka, članstvo pa ne nudi veliko.

V svoje vrste nam je uspelo pritegniti kar nekaj mladih, glasbeno izobraženih in nadarjenih glasbenikov in prav bi bilo, da bi njihovo požrtvovalnost in delavnost tudi na nek način vsaj simbolično nagradili, pa to žal ni mogoče. Upamo, da bodo kljub temu ostali v naših vrstah in delili usodo nas starejših, ki smo res pravi entuziasti z dušo in srcem, ki delamo zato, ker imamo pač to glasbo radi, kajti če ne bi bilo tega, že zdavnaj marsikatera godba v Sloveniji ne bi več igrala, ni pa lepo, da tisti, ki imajo možnost to delo tudi konkretno podpreti, igrajo na karto našega entuziazma, potem pa se ob priložnostih radi postavljajo z našo plehmužiko.

Torej naše želje in pa seveda tudi resnične potrebe za uspešno in kvalitetno nadaljevanje dela niso majhne, vendar pa tudi ne neuresničljive, če bi le nekateri imeli malo več volje in posluha in bi kakšen tolar

več namenili za nekaj lepega, kar glasba gotovo je, ne le materialnim dobrinam.

Zaenkrat seveda še nismo obupali in nameravamo naše delo še učinkoviteje nadaljevati.

Počasi smo se že začeli pripravljati na Miklavžev koncert, ki bi ga radi priredili v novi dvorani v Markovcih, vendar bo to za nas kar precejšen organizacijski in finančni zalogaj.

Kljub našemu trdemu delu in trudu pa imamo občutek, da je naše delo in naš prispevek h kulturnemu utripu v naši občini premalo cenjeno predvsem s strani lokalne skupnosti – občine, ki nas je uvrstila med enake med enakimi, kljub temu da smo edina pihalna godba, ki je nima ravno vsaka občina. Tiste, ki pa jih imajo, pa jih bolj cenijo. Rezultat navedenega dejstva so seveda mala sredstva za delovanje, kar pa je povezano z velikimi stroški. Ugotavljali smo, kako je s tem drugje in ugotovili, da povsod, kjer imajo godbo na pihala, je le-ta v privilegiranem položaju pred ostalimi društvi oziroma izven neke splošne kategorije. Še mnogo revnejše občine taki dejavnosti namenjajo več sredstev (občina Podlehnik). Če bi občina namenila za kulturo priporočene 3% letnega proračuna, bi bil položaj že precej boljši za vsa društva, ne samo za godbo, letos je namenila le 1% letnega proračuna za vsa kulturna društva seveda, društvom pa prepušča, da si to drobtinico sama razdelijo po pravilniku, za

katerega pa ugotavljamo, da ni najustrežnejši, saj so v njem preveč ovrednotene aktivnosti, ki lokalni skupnosti ne prinašajo ničesar (nastopi v tujini), sporno pa je tudi točkovanje števila članov, saj jih vsako drugo društvo lahko formalno včlani veliko število, pa če delajo kaj ali ne, v godbi pa ne moremo imeti 100 članov, če se ve, da v občini ni toliko glasbenikov-instrumentalistov, ki bi lahko igrali v godbi. Prav tako ne bi smeli komisije voditi ljudje, ki so sami člani kateregakoli društva, ki kandidirajo na razpisu za občinska sredstva, ali pa bi jo morali sestavljati predstavniki vseh društev (tistih, na katera se delo komisije nanaša).

V godbi skušamo razumeti in vemo, da sredstev ni neskončno ter da mora občina skrbeti za ogromno pomembnih področij vsakdanjega življenja, vemo pa tudi to, da pa jih je za nekatere stvari vedno dovolj, in to v ogromnih zneskih, pa če se bodo te dobrine kdaj potrebovale ali pa tudi ne.

Upamo, da bodo tukaj navedena dejstva in okoliščine naletela tudi na kakšen pozitiven odziv in da bodo tudi za Godbo na pihala občine Markovci prišli ugodnejši časi.

Anton Majerič,
tajnik društva

Foto: arhiv društva, MZ

Obuditev delovanja Rdečega križa v naši občini

SEPTEMBRA ŽE DRUGA KRVODAJALSKA AKCIJA

Kot dolga leta speča Trnjulčica, ki se je prebudila iz spanja, se je iz dolgoletnega spanja prebudila nekdanja krajevna izpostava, danes pa občinska organizacija Rdečega križa.

Udeleženci krvodajalske akcije PGD Markovci 11. maja

V sredini aprila smo se prvič sestali na pobudo predsednice območne organizacije (OO) RK Ptuj Tilčke Šuman. Podala nam je dejstvo, da smo še edina občina, ki nima občinskega odbora, glede na to, da je pred leti, ko je bil še krajevni odbor RK, ta zelo aktivno deloval.

Vabljeni smo bili skeptični glede na vse peripetije okrog zvezne organizacije RK, ki so se dogajale pred časom. Predsednica Šumanova je tudi sama izrazila obžalovanje, ker na državni ravni stvari niso rešene. Sama je lansko jesen ravno zato prevzela nalogo predsednice, da ljudje spet pridobijo zaupanje v poslanstvo RK. Tako nam je vlila vero v naša srca, da zmoremo delati dobro za soljudi in nas obenem opozorila, da je vse na prostovoljni bazi in ni plačila tako kot na zvezni ravni.

Ustanovili smo upravni odbor in se v začetku maja sestali na prvi seji in že začeli z aktivnostmi. Tako smo v tednu RK organizirali krvodajalsko akcijo, ki smo jo izvedli 11. maja v sodelovanju s PGD Markovci, udeležila pa ste se je tudi dva občana iz Stojncev. S prvo akcijo smo bili zelo zadovoljni. Druga akcija bo potekala 14. septembra in vabimo občane, ki so krvodajalci in tiste, ki še to niso, da se nam pridružijo, saj je krvodajalstvo prvotna naloga RK.

Naša občinska organizacija si je zadala kar smeje naloge, saj želimo zraven krvodajalstva organizirati različna predavanja: zdravstvena, alternativna, duhovna ... Po

predavanjih bi izvajali tudi različne krvne meritve (pritiska, sladkorja, holesterola). V našem članstvu imamo precej strokovnega medicinskega kadra, kar nam omogoča, da bo delo opravljeno strokovno in prostovoljno. Predvsem nam je bistveno, da bi se predavanj udeležilo čim več občanov, saj je za osveščanje našega zdravja in načina življenja nasploh pomembno, da si razširjamo obzorja znanja čim pogosteje. Pomembno nam je tudi sodelovanje z župnijsko Karitas, saj so naši cilji enaki – pomagati sočloveku in kar je najpomembnejše – da je naša pomoč res iskrena in iz srca, pa čeprav skromna.

Naša naslednja akcija je potekala konec junija in v začetku julija. Iz OO RK smo prejeli dopis, da je bila EU donator finančnih sredstev za nabavo osnovnih živil naših domačih proizvajalcev. Tako smo v naši občini razdelili pomoč 30 družinam

Mlada Slovenija

VSE NAJBOLJŠE SLOVENIJA 2006

“Vse najboljše Slovenija,” je odmevalo 23. in 24. junija 2006 od Trebnjega do Ptuja, kjer je potekal šesti vseslovenski športni projekt Mlade Slovenije (MSi) – podmladka Nove Slovenije (N.Si) ob 15. obletnici slovenske državnosti.

Gre za tradicionalni športno-spominski projekt, pri katerem sodeluje preko 50 mladih, članov in simpatizerjev MSi. Na pot sta kolesarje z vzpodbudnimi besedami pospremila predsednik N.Si Andrej Bajuk in državni sekretar Robert Marolt. Tokrat so kolesarji svojo, več kot 200 kilometrov dolgo kolesarsko pot začeli v Medvedjeku pri Trebnjem. Na poti so jih spremljali in pozdravljali člani občinskih odborov N.Si. Drugi dan so se skupini kolesarjev priključili tudi kolesarji iz Gorišnice,

ali posameznim članom v obliki mleka, sladkorja, moke in testenin, v sodelovanju z župnijsko Karitas.

Glede na to, da smo že na začetku našega delovanja začeli uspešno delati, se resnično iskreno zahvaljujem vsem novim članom, posebej pa še poverjenikom po vaseh za naloge, ki so jih prevzeli.

Kajti približati se sočloveku na nevsiljiv način in mu nuditi pravo mero pogovora ali skromno materialno dobrino, ne da bi ga s tem prizadel, je mojstrstvo, ki ga zmoredi le, če se zavedaš, da so v bližini ljudje, mogoče drugačni od večine, in da so ravno tako vredni spoštovanja in pomoči.

Dragi občani, v imenu novih članov vas vabim, da se nam pridružite na septembrski krvodajalski akciji in na različnih predavanjih, ki jih bomo začeli pripravljati v jesenskem času, predvidoma v oktobru.

Želimo vam, da se v času dopusta razbremenite in sprostite in se napolnite z energijo za delovni vsakdan. Vzemite si najprej čas za sebe, da se boste smeli in zmogli razdajati za okolico, ki vas obdaja.

Marija Prelog,
predsednica RK Markovci
Foto: arhiv RK

Besedilo in foto:

Urška Pikec in Sanja Gorza - Luk

Med kolesarji so bili tudi mladi iz občine Markovci.

20. Korantov pokal

ZMAGA PONOVO EKIPI NK STOJNCI

20. junija leta 1987 je bil v Bukovcih organiziran prvi turnir v velikem nogometu, imenovan »Korantov pokal«, in to v čast desete obletnice nogometnega kluba Bukovci. Danes, 19 let in 4 dni pozneje, je Športno društvo Bukovci priredilo že dvajsetega zapovrstjo.

Na njem so sodelovale ekipe, ki smo jih z žrebom uvrstili v dve skupini:

SKUPINA »A«: A1 – NK JUROVSKI DOL, A2 – NK BUKOVCI, A3 – NK STOJNCI, **SKUPINA »B«:** B1 – NK PODVINCI, B2 – NK CIRKULANE, B3 – NK MARKOVCI

V sobotnem delu tekmovanja so se med sabo pomerile ekipe v obeh skupinah po sistemu »vsak z vsakim«. Igralo se je enkrat po 45 minut. Zaradi visokih temperatur pa smo trenerjem in igralcem omogočili tudi enominutne pavze med tekmo. Tako smo dobili po odigranih vseh šestih tekmah naslednje rezultate in vrstni red v skupinah: NK JUROVSKI DOL: NK BUKOVCI **3:2**, NK PODVINCI : NK CIRKULANE **4:0**, NK JUROVSKI DOL : NK STOJNCI **2:4**, NK PODVINCI : NK MARKOVCI **5:0**, NK BUKOVCI : NK STOJNCI **0:1**, NK CIRKULANE : NK MARKOVCI **1:3**, **SKUPINA »A«:** **1. MESTO** – NK STOJNCI, **2. MESTO** – NK JUROVSKI DOL, **3. MESTO** – NK BUKOVCI

SKUPINA »B«: **1. MESTO** – NK POD-

NK Bukovci

VINCI, **2. MESTO** – NK MARKOVCI, **3. MESTO** – NK CIRKULANE.

V nedeljski del tekmovanja sta se uvrstili obe prvo- in drugouvrščeni ekipi iz obeh skupin. Tako smo najprej videli tekmo za tretje mesto med ekipama NK Jurovski Dol in NK Markovci. Rezultat je bil dokaj nepričakovan, saj so tretje mesto osvojili gostje iz Jurovskega Dola z visokih 8 : 1.

Po tej tekmi smo ljubitelji nogometa doživeli ponovitev finala prvega Korantovega pokala iz daljnega leta 1987. V enakih zasedbah kot takrat sta se tudi letos med sabo pomerili ekipi NK SREDIŠČE'87 in NK MARKOVCI'87. Na prvem turnirju so bili boljši nogometaši iz Središča, tokrat pa je bil izid čisto prijateljsko obarvan 2 : 2.

V finalu 20. Korantovega pokala – Bukov-

ci 2006 sta se za veliki prehodni pokal pomerili ekipi NK STOJNCI in NK PODVINCI. Kot smo pričakovali, so naši sosedje iz Stojncev tudi tokrat unovčili svoje tretjeligaške izkušnje in brez posebnega presenečenja visoko zmagali s 5 : 0. To je njihova že trinajsta zmagala na Korantovih pokalih, kjer imajo tudi najvišjo udeležbo izmed vseh ekip. Bravo, NK Stojnci.

Seveda je potrebno omeniti tudi to, da smo tudi letos izbirali najboljše posameznike na terenu. Tako je pokal za najboljšega vratarja dobil Starčič iz ekipe NK Stojnci. Pokal za najboljšega strelca turnirja je prejel igralec Podvincev Hren. Pokal za najboljšega igralca turnirja pa smo podelili Horvatu, ki tudi prihaja iz stojnske ekipe.

Ob okroglem, 20. turnirju smo podelili tudi tri plakete. Plaketo je ŠD Bukovci podelilo Janezu Janžekoviču in Francu Petroviču kot ustanovnima članoma Korantovega pokala. Tretjo plaketo pa je prejel nogometni klub Stojnci za zvesto sodelovanje na dosedanjih Korantovih pokalih.

Besedilo in foto:
Gorazd Mlinarič,
podpredsednik ŠD Bukovci

ZAKLJUČEK SEZONE SELEKCIJ U8 IN U12 - ŠD STOJNCI

V soboto, 24. 6. 2006, smo se zbrali na igrišču v Stojncih na tradicionalnem zaključku sezone otroci in starši selekcij

Pred igro so se otroci dobro okrepčali.

U8 in U12. Ker številčno prevladujejo otroci, smo se odločili za „pizza party“.

Žal se zaključka zaradi obveznosti ter že nekaterih dopustnikov niso udeležili vsi mladi nogometaši. Tradicionalno na zaključek mlajših selekcij povabimo starše ter bratce in sestrice naših mladih nadbudnežev ter se jim tako vsaj malo oddolžimo za trud, ki ga vlagajo, čas, ki ga izgubijo, ter nudenje prevozov na tekme. Niti »tropska vročina«, saj je bilo čez 30°C ni mogla zadržati otrok, da se ne bi zapodili za žogo. Pripravili

smo že tradicionalne tekme, ki so se jih udeležile vse skupine prisotnih, rezultati pa so bili sledeči: U8 : U12 = 2 : 5, U12 : „atiji“ = 8 : 5, U8 : „mamicice“ = 3 : 2

Tekme so bile zelo razburljive, igrali so lahko vsi, ki so želeli, ne glede na število igralcev v ekipi. Otroci so staršem še enkrat „dokazali“, da znajo igrati nogomet, da se radi družijo, ter da za razvoj in bodočnost nogometa v Stojncih ni skrbi. Sedaj si bodo otroci do sredine avgusta spočili, čeravno se mlajše selekcije dobivamo vsako sredo ob 18. uri na neobveznih treningih, da otroci ne bi pozabili na žogo.

ŠD Stojnci vabi vse otroke, da se nam pridružijo ter zaigrajo z nami!

Besedilo in foto:
Dušan Zemljarič, trener U8

NOVO VODSTVO ŠPORTNEGA DRUŠTVA STOJNCI

Športno društvo Stojnci, pod okriljem katerega v 3. SNL uspešno nastopa ekipa članov, je pred kratkim dobilo novo vodstvo.

Iztok Belšak, predsednik ŠD Stojnci

Predsednik je postal Iztok Belšak, v upravnem odboru pa so še Aleš Bromše, Slavko Rožmarin, Andrej Lešnik, Andrej in Miran Kolarič, Franc Kolenko, Franc in Marko

Poharič, Silvo Šterbal, Miro Janžekovič, Dušan Zemljarič, Vlado Kelenc, Franc Zelenik, Zdenko Zupanič, Damjan Zupanič, Silvester Bezjak, Alen Slanič in Milan Černivec.

Članska ekipa NK Stojnci že več let uspešno nastopa v 3. SNL, sicer pa se lahko klub pohvali tudi z uspešnim podmladkom. Mladinci (U18) so prvaki MNZ Ptuj, pionirji U8 so v svoji skupini zasedli drugo, U12 pa tretje mesto. Drugo mesto v MNZ Ptuj pa zasedajo tudi mladinci U14 in U16. V klubu deluje tudi ekipa veteranov.

In kakšni so načrti novega vodstva? »Želimo urediti pomožno igrišče, kar bi našim igralcem omogočalo optimalnejše pogoje za treninge. S tem bi razbremenili glavno igrišče. V naslednjih letih želimo tudi z mlajšimi selekcijami priti v višjo

ligo, vendar je ta korak precej povezan s finančnimi stroški. V letošnjem letu smo na šolanje poslali dva, lansko leto pa enega trenerja,« pojasnjuje predsednik ŠD Stojnci Iztok Belšak, ki meni, da bi moral biti v okviru občine Markovci organiziran poseben zavod ali zveza, katerega naloga bi bila upravljanje sredstev in objektov, namenjenih športni dejavnosti. »Pogosto se dogaja, da otroci odhajajo na športne aktivnosti izven naše občine, saj vsako športno društvo razvija v glavnem po eno športno panogo in še te so si po večini podobne. Ob tem pa moram omeniti še težak finančni položaj, v katerem smo več ali manj vsa športna društva. Sredstva, ki jih dobimo od občine, ne zadoščajo za delovanje. Nekaj denarja zberemo s sponzorskimi sredstvi, vendar tudi teh ni na pretek, saj se sponzorji več ali manj odločajo za donacije klubom v 1. SNL, saj so tam medijsko bolj opazni.«

Besedilo in foto: MZ

RAZPIS REPUBLIŠKIH IN ZOISOVIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2006/2007

Razpis republiških in Zoisovih štipendij za šolsko leto 2006/07 je bil objavljen dne 30. 6. 2006 v Uradnem listu RS št 67-68/06. Pravico do republiške štipendije lahko uveljavijo kandidati, katerih letni bruto dohodek njihove družine v l. 2005 ne presega 857.948 SIT na družinskega člana. Štipendisti, ki so lani prejeli republiško štipendijo, lahko ta znesek presegajo za 10 % (943.743 SIT).

Vloge (obr. DZS 1,51 – dobijo se v papirnicah in knjigarnah) se že sprejemajo na Uradih za delo (po naslovu stalnega bivališča); za upravno enoto Ptuj: UD Ptuj, Osojnikova c. 1, I. nadstropje (nad prodajalno Borovo), za upravno enoto Ormož: UD Ormož, Ptujška cesta 25. Uradne ure so vsak delovni dan razen četrta od 8.00 do 12.00, v sredo še od 14.00 do 16.00.

Pred izpolnjevanjem natančno preberite navodilo, ki je priloženo obrazcu za vlogo!

Vlogo lahko vložijo redno vpisani dijaki, vajenci ter redno in izredno vpisani študenti, določen je pogoj glede starosti, pogoj glede statusa in pogoj glede prejemanja drugih štipendij – glej razpis.

Zadnji rok za oddajo vloge je za vajence in dijake 6. 9. 2006, za študente 4. 10.

2006.

Vloga mora biti vložena do roka. V primeru, da kakšna priloga še manjka, se lahko vloga dopolni tudi po tem roku (v dogovoru z referentom pri sprejemu vloge). Študenti naj s seboj prinesejo indeks na vpogled.

Vloga se ne šteje za zamujeno, če je bila vložena po roku iz opravičljivih razlogov, ki so navedeni v razpisu. V tem primeru mora biti vloga z vsemi dokazili vložena v 15 dneh od nastanka oz. prenehanja razloga.

Izjemoma se lahko vloga vloži tudi med letom, če pride v družini kandidata do znižanja dohodka zaradi razlogov, ki so navedeni v razpisu. V tem primeru mora biti vloga vložena v 30 dneh od nastanka razlogov.

Izobraževalni zavodi lahko do enakih rokov predlagajo tudi kandidate za Zoisovo štipendijo, za katere menijo, da izpolnjujejo pogoje intelektualne oz. umetniške nadarjenosti. Intelektualna nadarjenost se preverja s psihološkimi preizkusi sposobnosti.

Učenci, dijaki in vajenci morajo imeti najmanj prav dober uspeh, študenti najmanj povprečno oceno 8.

Vajenci, dijaki in študenti morajo imeti še javno priznan uspeh oz. izjemni dosežek v zadnjih dveh šolskih letih (kaj se šteje za izjemni dosežek, je navedeno v razpisu).

Vse informacije o razpisu, pravilniku o štipendiranju in pogojih lahko najdete na internetnih straneh Zavoda za zaposlovanje: WWW.ESS.GOV.SI, v rubriki Dejavnost – Štipendije in posojila, kjer si lahko ogledate vlogo za republiško štipendijo (jo tudi izpišete), lahko pa naredite tudi okvirni izračun upravičenosti do republiške štipendije.

Priporočamo vam, da vloge oddate čimprej, tudi če so nepopolne. S tem boste sebi prihranili čakanje v vrsti za oddajo vloge (kajti v dneh pred potekom roka so dolge čakalne vrste), nam pa omogočili tekoče delo in pravočasno izplačilo štipendij upravičencem.

Manjkajoče priloge (predvsem potrdila o vpisu) lahko pošljete tudi po pošti ali oddate v nabiralnik na Uradu za delo Ptuj, Osojnikova c. 1/I. Na vsako naknadno vloženo ali poslano prilogo napišite ime in priimek ter datum rojstva kandidata za štipendijo.

OBMOČNA SLUŽBA PTUJ

Memorialno gasilsko tekmovanje za pokal Marka Slamerška.

TEKMOVALO REKORDNIH 62 GASILSKIH ENOT

V nedeljo, 11. junija, sta Območna gasilska zveza Ptuj in PGD Markovci izvedla gasilsko tekmovanje za pokal gasilke zveze in XIII. Memorialno gasilsko tekmovanje za pokal Marka Slamerška.

PGD Markovci je že 18. po vrsti organiziralo gasilsko tekmovanje v spomin na svojega preminulega člana. Tudi tokrat se je tekmovanja udeležilo veliko število ekip (30), ne samo iz podravske regije, ampak tudi širše. Tekmovanje velja za mednarodno, vendar pa se letos ekipe iz tujine niso udeležile, ker bolj računajo na udeležbo drugo leto, ko bo tekmovanje sovpadalo s predajo novega gasilskega doma.

Za nemotenost tekmovanja je skrbel 63-članski tekmovalni odbor z ocenjevalnimi komisijami in tehnično podporo. Zraven še lahko prištejemo 30 članov PGD Markovci, ki so kljub deževni soboti dobro pripravili teren, tako da je predsednik tekmovalnega odbora, ki je bil v tem primeru Marjan Meglič, predsednik zveze, ob zaključku tekmovanja pohvalil marljivost članov društva, ki pa jim prav gotovo ne manjka izkušenj s tako velikimi tekmo-

nji, kot je bilo letošnje.

Združevanje društvenih tekmovanj s tekmovanjem zveze že počasi postaja praksa, saj tako zveza da večji poudarek tekmovanju društva, ki istočasno pomaga s svojim kadrom izpeljati vedno zahtevnejša tekmovanja. Zavedati se moramo, da slovenske tekmovalne enote dosegajo izvrstne rezultate ne samo na domačih tekmovanjih, ampak tudi na mednarodnih in celo na olimpijadah. Slovenci imamo iz leta 2005 iz gasilske olimpijade, ki je bila v Varaždinu, kar dve zlati in eno srebrno medaljo, kar govori o tem, da ekipe zelo dobro in trdo delajo.

Prvaki zveze za leto 2006 so postali: pri pionirskih PGD Nova vas, pri pionirskih PGD Bukovci, pri mladincih PGD Grajena, pri mladinkah PGD Podvinci, pri članih A PGD Slovenja vas, pri članicah A PGD Bukovci, pri članicah B PGD Hajdoše, pri članicah B PGD Podvinci in pri starejših gasilcih PGD Hajdoše. To pomeni, da so bili na tekmovanju zveze bolj uspešni od drugih gasilcev in gasilk gasilci iz PGD Bukovci, Hajdoše in Podvinci, ki so osvojili po dve prvi mesti.

Za pokal Marka Slamerška pa so bili zmagovalci: pri pionirskih PGD Nova vas, pri pionirskih PGD Bukovci, pri mladincih PGD Grajena, pri mladinkah PGD Zreče.

Prve tri uvrščene ekipe za pokal Območne gasilke zveze Ptuj so prejele pokale, ki so jih podelili predsednik zveze Marjan Meglič, poveljnik zveze Zvonko Glažar in podpredsednik zveze Franci Vogrinec.

Za pokal Marka Slamerška so prve tri ekipe prejele zlate, srebrne in bronaste medalje, ki so jih podelili predsednik društva Marko Lepoša, poveljnik društva Franc Prelog, mati Ivanka Slameršak in podžupan občine Markovci Franc Kostanjevec. Prav tako so predsednik zveze, Ivanka Slameršak in podžupan občine prejeli zlate medalje od PGD Markovci v znak zahvale za pomoč pri organizaciji tekmovanja. Tekmovanje se je končalo v popoldanskem času brez dežja, čeprav je kazalo, da letos vreme tekmovanju ne bo naklonjeno.

Število sodelujočih ekip je za eno ekipo skoraj doseglo število sodelujočih ekip izpred osmih let (1998 – 10. tradicionalno tekmovanje), ko je nastopilo 63 ekip.

Janez Liponik

VELIK USPEH PIONIRK PGD BUKOVCI

PGD Bukovci spada v občinsko poveljstvo občine Markovci in ima že skoraj stoletno tradicijo. S svojo prisotnostjo in prizadevnostjo dokazujemo, da je gasilstvo v Bukovcih pomembna humanitarna dejavnost, ki ohranja tradicijo in prihodnost tudi z mladimi gasilci.

Že vrsto let ustvarjamo, delamo z željo po uspehu, tudi z našo mladino. Z vztrajnostjo, voljo in trdim delom smo bili velikokrat uspešni na športno tekmovalnem področju, tako smo se tudi letos maja udeležili mladinskega državnega tekmovanja v Staršah.

Kadar se udeležiš najvišjega tekmovanja v državi, je seveda razumljivo, da se pomeriš z najboljšimi gasilskimi enotami iz vse Slovenije.

20. maj 2006 bo za naše pionirke in za nas gasilce ostal še dolgo v spominu, saj je takrat naša desetina pionirk dosegla drugo mesto v svoji konkurenci. Enoti pionirjev in pionirk PGD Bukovci sta na takih tekmovanjih sodelovali že trikrat. Naj omenim, da so naši pionirji v letu 2002

na enakem tekmovanju dosegli prav tako drugo mesto, pionirke pa v letu 2004 šesto mesto v državi.

Državna tekmovanja se organizirajo vsako drugo leto, možnost, da na takšno tekmovanje sploh prideš, pa je odvisna od tega, kako se odrežeš na predtekmovanjih, na katerih se izberejo najboljše ekipe. Na tekmovanju, ki je bilo v letu 2005 v okviru območne gasilske zveze Ptuj, je naša ekipa pionirk zmagala ter si tako pridobila vstopnico za udeležbo na tekmovanju podravske regije, ki je bilo prav tako izvedeno v jeseni leta 2005 v Moškanjcih. Ker so bile pionirke najboljše tudi na tem tekmovanju, so se uvrstile na državno tekmovanje mladine.

V času priprav na državno tekmovanje smo se morali odreči mnogim prijetnim stvarim, vendar nam ni bilo žal, saj so bile vse dolge ure treninga ob dobrih rezultatih v hipu pozabljene.

Po prihodu na tekmovalni prostor v Staršah je bilo že v ozračju čutiti tekmovalno napetost in strah, k težkemu vzdušju pa je dodalo svoj delež tudi nekaj dežnih kapljic.

Po opravljenem pregledu pri A-komisiji je sledila vaja z vedrom, ki so jo naše pionirke zelo uspešno in brez napak opravile. Sledila je štafeta s prenosom vode in seštevek točk.

Kljub temu da smo imeli dober občutek, saj je bila vaja v celoti dobro opravljena, si nismo upali napovedovati končnega rezultata. Zato smo bili toliko bolj veseli, ko smo prejeli srebrne medalje in zlate značke ter pokal za doseženo drugo mesto.

Za izjemen uspeh pionirkam iskreno čestitamo ter se jim zahvaljujemo za opravljeno delo in dobre rezultate, ki so v ponos ne samo PGD Bukovci, temveč tudi občinskemu poveljstvu Markovci in nenazadnje občini Markovci, iz katere prihajajo.

Naj jim bodo doseženi uspehi plačilo in hkrati vzpodbuda za nadaljnje delo v okviru gasilskega društva Bukovci.

Slavko Horvat,
mentor pionirk PGD Bukovci

PGD Bukovci

NAŠE DELO ZADNJIH NEKAJ MESECEV

Gasilsko društvo Bukovci letos praznuje 96-letnico delovanja. V matično knjigo so vpisani 103 gasilci in gasilke. Zraven članov in članic imamo vedno do 25 pionirk in pionirjev. Ponosni smo na naše najmlajše, kajti redno se udeležujejo raznih tekmovanj, s katerimi prinašajo pokale in priznanja.

Omenil bi samo državno tekmovanje v Staršah 20. maja letos, kjer so pionirke postale podprvakinje, se pravi so osvojile drugo mesto v državi. Kot predsednik PGD Bukovci sem zadovoljen z delom društva v zadnjem obdobju. Če najprej omenim nabavo gasilskega vozila. Že konec leta 2004 smo na predsedstvu in poveljstvu sprejeli sklep o nabavi. Po dolgotrajnem prepričevanju svetnikov in gospoda župana smo dosegli, da je bilo iz proračuna občine Markovci v letu 2005 namenjenih 15 milijonov in tako so lahko pogovori za realizacijo stekli. Podjetje Gimpeks iz Maribora nam je ponudilo vozilo Renault 13-270. Po ogledu vozila smo se vsi strinjali, da je primerno za našo področje in nam ponuja vse karakteristike, ki smo jih želeli. Junija 2005 je bila dobavljena šasija. Nato so se začeli pogovori za nadgradnjo. Odločili smo se za podjetje Pušnik iz Črešnjevca pri Slovenski Bistrici. Z gotovostjo lahko rečem, da smo bili z obema podjetjema zadovoljni za opravljeno delo, za kar se jima zahvaljujem v imenu društva in v svojem imenu. Zagotoviti pa je bilo potrebno še ostala sredstva. Seveda je občina prispevala nadaljnjih 15 milijonov. Ostalo pa so nam na pomoč priskočili vaščani, botri in sponzorji. Tudi njim v imenu društva in v mojem imenu hvala. Hitro se je bližal 18. junij, datum, ko smo name-nu predali novo vozilo GVC 16/25. Bili smo počaščeni, ker je OGZ Ptuj podelila organizacijo 10. dneva gasilcev

OGZ Ptuj prav našemu društvu. Tako smo lahko združili obe prireditvi skupaj. Veliko truda in dela je bilo potrebno, da so bili vsi na prireditvi zadovoljni. Ni manjkalo pohval s strani OGZ Ptuj, gostov, vaščanov, posebno pa smo bili počaščeni, ko sta nam zahvalo izrekla gospod župan Franc Kekec ter minister za okolje in prostor Janez Podobnik. V sklepu 10. dneva gasilcev OGZ Ptuj smo v društvu pripravili taktično vajo na poslovnem prostoru Ivana Kolariča. Sodelovala so vsa društva iz občinskega poveljstva Markovci, kot gostje pa PGD Zavrč. Prisotna je bila Civilna zaščita občine Markovci, ki je pomagala ponesrečencem. Predstavili so tudi novo večnamensko prikolico. Vajo si je ogledal župan, predstavniki OGZ Ptuj, poveljnik občinskega poveljstva, vaščani ter veterani markovskega poveljstva. Ocena vaje je bila zelo dobra. Posebej pa smo bili počaščeni, da se je zbralo veliko število veteranov. Zavedamo se, da je njihov doprinos v gasilski organizaciji zelo velik. Tudi 23. tekmovanje za pokal vasi Bukovci smo izpeljali, in to 17. junija. Veliko ekip je sodelovalo, tako da smo kar zadovoljni. To je del izobraževanja gasilcev za morebitne

resne intervencije.

Gasilci za svoje delo ne dobimo plačila. Tistim najboljšim pa se podeljujejo priznanja in odlikovanja. Omenil bi samo eno, in to državno odlikovanje za posebne zasluge, ki je bilo podeljeno na občnem zboru društva. Prejel ga je Stanko Veselič. To je tretje najvišje odlikovanje, ki se podeljuje v gasilski organizaciji. Omenjeni član pa je prejel tudi plaketo občine Markovci, ki mu je bila podeljena na občinskem prazniku. Hvala Stanku, hvala pa tudi vsem gasilkam in gasilcem PGD Bukovci.

Veliko dela je bilo še opravljenega za dobrobit gasilskega društva in vaščanov, pa vendar je za danes to dovolj.

Na koncu se v svojem imenu in imenu PGD Bukovci zahvaljujem županu Francu Kekcu, svetnikom občine Markovci, sponzorjem, botrom, gasilskim kolegom in vaščanom, ki nam vedno priskočijo na pomoč, ko jih potrebujemo. V kroniki PGD Bukovci bodo ta dejanja zapisana z velikimi črkami.

Milan Majer,
predsednik PGD Bukovci
Foto: MZ

Pionirke PGD Bukovci so državne podprvakinje. Čestitke in tako naprej!

10. DAN GASILCEV IN PREDAJA GASILSKEGA VOZILA

18. junija 2006 so gasilci, združeni v Območni gasilski zvezi Ptuj, kamor spadajo tudi gasilci iz občine Markovci, praznovali 10. dan gasilcev in hkrati 10 let obstoja.

V počastitev 10-letnice obstoja zveze in dneva gasilcev Območne gasilske zveze Ptuj so bukovski gasilci skupaj z občinskim gasilskim poveljstvom v četrtek, 15. junija, organizirali gasilsko taktično vajo na Vulkanizerstvu Kolarič v Bukovcih, nato pa še v soboto, 17. junija, tekmovanje za pokal Bukovcev.

Na osrednji prireditvi, ki je bila, kot je bilo že omenjeno v nedeljo, 18. junija, pa je bilo predano svojemu namenu še novo gasilsko vozilo z oznako GVC 16/25 za bukovske gasilce.

Uvodnim in pozdravnim besedam domačega predsednika Milana Majerja je sledil nagovor predsednika zveze Marjana Megliča, ki je to funkcijo prevzel letos marca. Govoril je o opravljenem delu v preteklih desetih letih in omenil zbornik, ki je nastal ob tej priložnosti. V desetih letih je bilo veliko narejenega, o čemer prav gotovo govorijo zbrani podatki v zborniku. Predstavljena je zveza in vsa PGD. Marjan Meglič je izrekel zadovoljstvo, da gasilci v občini Markovci dobro napredujejo in da imajo s pomočjo občine realne možnosti, da bodo do leta 2009 opremljeni v skladu z uredbo, ki je začela veljati v letu 1999.

Na paradi, ki je bila pred pričetkom slavnostnega dela, je sodelovalo 360 gasilcev iz naše zveze in gostov. Posebna pozornost je bila namenjena ešalonu pionirjev, v katerem jih je bilo kar 85. Sledil je še motorizirani ešalon vozil, v katerem so sodelovala vozila, ki so bila izdelana v letih 1970 in tudi najnovejši modeli, ki se

trenutno nabavljajo.

Enako zadovoljstvo ob 10. dnevu gasilcev in predaji novega gasilskega vozila sta izrazila tudi župan občine Markovci Franc Kekec, ki je bil slavnostni govornik na tej

prireditvi, in minister za okolje in prostor ter predsednik SLS Janez Podobnik, ki se je prireditve udeležil na povabilo bukovskih gasilcev.

Janez Liponik, Foto: MZ

Parado ob 10. dnevu gasilcev OGZ Ptuj je vodil poveljnik zveze Zvonko Glažar.

V ešalonu je sodelovalo kar 85 pionirjev in pionirk.

Prireditve se je udeležil tudi minister za okolje in prostor ter predsednik SLS Janez Podobnik.

Vaja na poslovnem objektu Vulkanizerstva Kolarič

AKTIVNO IN PESTRO ŠOLSKO LETO 2005/2006

Če koga izmed učencev in verjetno tudi učiteljev vprašate, kateri del šolskega leta ima najraje, se bo vsak odločil za odgovor – »Počitnice!«

A počitnic ne dobimo kar tako v dar. Najprej je treba več mesecev pridno delati, šele potem pridejo, čeprav se med letom tudi pojavi kakšen prosti praznični dan. Po lastnih izkušnjah vem, da je večina ljudi, ki ne delajo v šolstvu, mnenja, da so počitnice predolge, da jih je preveč in da je brezskrbnosti in brezdelja med šolo bistveno preveč. Vsak lahko izrazi svoje mnenje, a verjemite, da si težko predstavljam šolsko delo brez teh daljših počitnic, ko si vsi nabiramo novih moči in energijo – tako učenci kot tudi učitelji, ki z mladimi delamo. Brez te sveže energije bi bilo delo zelo naporno in suhoparno ter naveličano. Če pregledamo statistiko prostih dni oz. tednov šoloobveznih otrok v nekaterih evropskih državah, ugotovimo, da je Slovenija v skupini, v kateri so tudi države z zelo uspešnim izobraževalnim sistemom, denimo Finska, in da so nekateri drugi evropski otroci doma še veliko več.

Št. tednov.

13 - Danska, Italija, Nizozemska, Češka, Malta

14 - SLOVENIJA, Norveška

15 - Irska, Avstrija, Liechtenstein, Madžarska., Poljska, Slovaška

16 - Belgija, Nemčija, Grčija, Španija, Luxemburg, Finska, Švedska

17 - Francija, Portugalska, Estonija, Ciper, Romunija

18 - Latvija, Litva

19 - Bolgarija

Sicer pa nam počitnice določata naš šolski sistem in šolski minister, in če bo kdaj drugače, bomo tudi to spremembo sprejeli, tako kot smo vse druge doslej – brez da bi nas pretirano čevelj žulil.

V tokratni zadnji številki v tem šolskem letu smo se odločili, tako kot je že naša navada, da spregovorimo o naših dosežkih in drugih dejavnostih, ki so se zgodile v tem šolskem letu. Berite z zanimanjem in komu tudi čestitajte, če ga srečate.

V času počitnic in dopustov pa vam želim, da pojedete v svoj cvetoči svet, med prijatelje, v naravo, med rože in travo ... tja, kjer se beseda SREČA piše z veliko začetnico ... in se s pisano jesenjo vrnite – polni energije za nove podvige. Želim vam veliko poletnega sonca.

Šolsko leto smo zaključili s predstavo Tinka Šminka in velikim presenečenjem ...

Vsako leto že v maju razmišljamo, kako bi čim bolj zanimivo zaključili naš zadnji šolski dan, da bo prijeten tako za učence kot tudi učitelje in da si ga bomo zapomnili. Precej suhoparno je razdeliti le spričevala, reči nasvidenje v septembru in zapustiti šolske prostore. Zato je naš zaključek vsako leto malo drugačen, a vedno zanimiv in pester. Včasih organiziramo Pokaži kaj znaš, drugič spet Karaoke, povabili smo že marsikaterega gosta, predvsem glasbenika itd.

Letos pa smo se odločili za gledališko igro Tinka Šminka, v kateri igra trenutno zelo popularna slovenska igralka Alenka Tetičkovič. Najbolj je razpoznavna z likom sestre Franje v Naši mali kliniki, predvsem s svojimi posebnimi zobmi, ki nadvse izstopajo. Tako smo se povezali z Gledališčem za otroke in mlade iz Ljubljane (GOML) in z veseljem so ugodili naši

prošnji.

Zelo smo bili veseli in navdušeni, ko smo videli Alenko v živo. Igrala je odkačeno učenko, ki ji je bolj malo mar za šolo, obenem pa smo lahko z veseljem občudovali profesionalno igro igralcev in se veliko naučili tudi o gledališču. In tudi učiteljica je bila enkratna. Lik je igrala slovenska igralka Irena Prosen – v nadaljevanki Pod eno streho je predstavljala Manco. Zahvalili smo se z dolgim aplavzom in bili navdušeni, prav posebno so uživali tudi otroci iz vrta.

Ob koncu pa nas je presenetila še nova glasbena skupina z imenom SIBIS, ki je sestavljena iz samih simpatičnih in glasbeno talentiranih fantov naše občine. Nekateri so še vedno učenci naše šole, in ti frajerčki so David Herga, Blaž Verlak, Jan Meznarič, David Rihtarič in Jure Majerič. Prav pošteno so zažigali s svojimi skladbami in kmalu smo bili vsi v stojećem položaju. Držimo pesti, da bo še kaj iz teh fantov tudi na glasbenem področju. Sama sem prepričana, da imajo vse možnosti, le volja in pridno delo naj jih spremljata. Pa verjetno tudi podpora staršev in okolice.

Natalija Plohl
Foto: MZ

Odličnjaki Osnovne šole Markovci

DOSEŽKI IN USPEHI, NA KATERE SMO ŠE POSEBEJ PONOSNI

ŠPORT: Številni vidni dosežki na različnih področjih – atletika, odbojka, nogomet ..., o katerih smo že poročali v prejšnjih številkah. 7. 6. je pa odlično 1. mesto v plavanju 50 m prosto dosegel Blaž Kekec.

ANGLEŠČINA: trije učenci bronasta priznanja, mentorica Sonja Pavlenič

Matej Strelec

NEMŠČINA: en učenec bronasto priznanje, mentorica Aleksandra Čeh

FIZIKA: Matej Strelec in Jan Meznarič – srebrno in **zlato** Štefanovo priznanje, Maja Kostanjevec – srebrno priznanje, mentorica Irena Križanec in Boris Šegula

SREČANJE mladih tehnikov Slovenije: Marko Vinkovič in Jure Majerič sta si z istim številom točk delila **1. mesto**, mentor Boris Šegula

KAJ VEŠ O PROMETU? Jan Meznarič, 4. mesto, mentor B. Šegula

VESELA ŠOLA: 37 učencev prejelo bronasta priznanja, srebrna priznanja pa so prejeli naslednji učenci: Eva Vidovič, Katja Bezjak, Žiga Strelec, Primož Vidovič, Mojca Kostanjevec, Špela Bezjak, Lucija Peklar, Patricija Zelenik, Maja Kostanjevec in Metka Golob. Mentorici sta Janja Hunjet in Olga Zorko

LOGIKA: 14 učencev prejelo bronasta priznanja, mentorica Marija Petek

MATEMATIKA: 36 učencev je osvojilo bronasta Vegova priznanja, Matej Strelec in Maja Kostanjevec sta dosegla **zlato Vegovo priznanje**, mentorica Marija Petek

BIOLOGIJA: trije učenci dosegli bronasta Preglova priznanja, **zlato priznanje** osvojila Maja Kostanjevec, mentorica Danica Muršec

KEMIJA: štiri učenci dosegli bronasta priznanja, mentorica Danica Muršec

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLAD-

KORNI BOLEZNI: sedem bronastih priznanj, srebrni priznanji prejeli Špela Bezjak in Patricija Zelenik, **zlato priznanje** dosegla Maja Kostanjevec, mentorica Danica Muršec

SLOVENŠČINA: šest učencev prejelo bronasta Cankarjeva priznanja, Maja Kostanjevec je prejela srebrno priznanje, mentorica Natalija Plohl

ZGODOVINA: pet bronastih priznanj, mentorica Dragica Žnidarič

PEVSKI ZBOR: otroški in mladinski zbor sta se na območni reviji uvrstila na medobmočno revijo, kar dokazuje visoko kvaliteto obeh zborov. Največ zaslug pa ima zagotovo mentorica Slavica Lajh.

Naj omenimo še učence 9. razredov, ki so bili vsa leta osnovne šole odlični. Ti

so: Matej Strelec, Sanja Roškar, Anja Hameršak, Mateja Golob in Marko Vinkovič.

Številni rezultati so bili doseženi tudi v 1. in 2. triadi, kjer učenci tekmujejo v branju, pisanju, računanju, bralni znački, matematiki ... Gre za preko 50 različnih priznanj, zato iskrene čestitke tudi njihovim učiteljem oz. mentorjem.

Da smo pridni in uspešni, dokazuje tudi dejstvo, da je bil učni uspeh v vseh razredih 100 %, razen v enem od 8. razredov, kjer je bil učenec negativno ocenjen pri angleščini in si je na popravnem izpitu znanje in oceno tudi že popravil.

Natalija Plohl

Foto: OŠ Markovci

Jan Meznarič in Maja Kostanjevec

Jure Majerič in Marko Vinkovič

DAN VRTCA

5. rojstni dan vrtca in zaključek šolskega leta smo proslavili tudi z mislimi na ekologijo

Čas beži kot le kaj in v tem letu mineva že 5 let od ustanovitve vrtca v Markovcih. Praznovanje smo združili z zaključno prireditvijo na temo Ekologija. Gre za projekt, ki ga je razpisalo Ministrstvo za okolje in prostor in je trajal vse šolsko leto, pomeni pa nadaljevanje lanskega projekta z naslovom Želim zdravo živeti. Varovanje okolja in zdravje sta namreč med seboj še kako povezana.

Povezava majhni otroci in ekologija zveni morda čudno, vendar je osveščanje o varovanju okolja za otroke, ki so na začetku svoje poti, še kako pomembno. In odrasli imamo v zgodnjih otroških letih na otroke

največji vpliv. To je obdobje, ko otroci pridobivajo izkušnje in vzorce vedenja za poznejše življenje. Za resnične uspehe je poleg vrtca potrebno sodelovanje staršev, saj se prav v družini otroci učijo prve vzglede in navade, kako skrbeti za okolje. Otrok, ki komaj kobaca, ob primerni vzpodbudi in pravilnem vzgledu že ve, da papirček sodi v smeti in ne na tla. Nekoliko starejši pa že vedo, da je potrebno odpadke sortirati. Z eksperimentiranjem v projektu so otroci pridobili znanje in izkušnje, kakšne so posledice onesnažene vode, zraka in zemlje, predvsem za rastline, živali in tudi za ljudi. Spoznali so, kaj lahko sami naredijo za ohranjanje zdravega okolja. Ugotovili so, da lahko s pravilnim ravnanjem v življenju ustvarijo manj odpadkov. Z razstavo pa smo dokazali, da se da iz

odpadkov narediti tudi kaj koristnega in uporabnega.

Izvajalke projekta smo ob evalvaciji ugotovile, da smo z znanjem in izkušnjami, ki so jih otroci pridobili z dejavnostmi v projektu, zelo zadovoljne. To pa ne pomeni, da smo delo na tem področju zaključili. Znanje bomo vsekakor poglobljali, zlasti z otroki, ki ostanejo v prihodnje še v vrtcu. Verjamem pa, da bodo ostali svoje znanje nadgrajevali v šoli, kjer jih bodo k temu vzpodbujali učitelji.

Vsem želim veliko uspehov v prihodnjem šolskem letu, počitnice pa preživite čim bolj sproščeno in v prijetnem vzdušju med domačimi in prijatelji.

Vsem nam pa iskrene čestitke ob 5. rojstnem dnevu vrtca v Markovcih.

Cvetka Ferčič, vzgojiteljica

V GORE PO PAMETI

Prav je, da v eni izmed številnih našega lokalnega časopisa spregovorimo tudi o planinskem krožku na naši šoli. Deluje že vrsto let in v letošnjem šolskem letu je bilo vpisanih 35 učencev od 2. do 7. razreda. Delovali smo pod okriljem Planinskega društva Ptuj, ki ima zelo dobro organiziran mladinski odsek z izkušenimi vodniki. Tako so vsi učenci tudi člani omenjenega društva. Pri urah planinskega krožka obravnavamo različne teme planinske šole in se pripravljamo na izpit. Učence se navaja na primerno planinsko opremo, na prehrano in na nevarnosti, ki pretijo v gorah. Na vsak izlet smo se skrbno pripravili, kdaj pa kdaj povabili s seboj tudi starše. Na izletih smo spoznavali lepote narave, rastlinstvo, živalstvo, se navajali na varno hojo in se sproščali ob samostojno pripravljenih jedeh. Izvajali smo družabne igre in s tem navezovali prijateljstva z otroki drugih šol. Po izletu smo ponavadi našo turo tudi ana-

lizirali in ovrednotili. Izvedli smo naslednje izlete: Pohorje, Hum nad Laškim, Primorska – 2-dnevni nagradni izlet za planinsko šolo, Žavcarjev vrh, kjer je bilo srečanje mladih planincev Pomurja.

Planinsko šolo so opravili: David Korošec, Tadej Plohl, Eva Murko, Nina Bračič, Žan Pukšič, Primož Vidovič.

Srebrni znak Mladi planinec sta osvojila Nina Bračič in Primož Vidovič.

Bronasti znak pa Tadej Plohl, Alen Bezjak, Marko Mlinarič, Žiga Strelec, Matic Šegula, Domen Valenko, Eva Murko, Primož Vidovič, Nina Bračič, David Korošec in Žan Pukšič.

Izberite kakšno od zanimivih poti tudi v času počitnic in hodite po pameti.

Mentorica Darja Šori

DEJAVNOSTI IN AKTIVNOSTI V ŠOLSLEM LETU, KI JE ZA NAMI

- Sodelovanje na številnih tekmovanjih.
- Številni naravoslovni, tehnični in športni dnevi, na katerih se tudi učimo.
- Zimska in poletna šola v naravi.
- Sodelovanje na otroškem parlamentu.
- Sodelovanje na srečanju dramskih skupin – mentorici: Nataša Lačen in Marjetka Kocuvan.
- Organiziranje predavanj za učitelje in starše.
- Sodelovanje na reviji plesnih skupin – mentorica Darja Frangež.
- Planinski izleti – mentorica Darja Šori.
- Projekt: Die Bücherkiste – knjižna skrinja z avstrijsko, nemško in švicarsko literaturo, mentorica Aleksandra Čeh.
- Ogled filmskih predstav: Slepilo in Mali pišček.
- 7. a-razred – Male sive celice, zasedli 25. mesto od 93 prijavljenih šol, mentor razrednik Robert Bezjak.
- Opravljanje kolesarskega izpita za učence 4. razredov.
- Revije otroškega in mladinskega zbora naše šole – mentorica Slavica Lajh.
- Osvajanje angleške, nemške in slovenske bralne značke.
- Nacionalni preizkusi za učence 6. in 9. razredov.
- Individualiziran pouk za učence s posebnimi potrebami.
- Sodelovanje na pustni povorki.
- Sprejeli vloge statusa športnika in za posebni status.
- Zaključne ekskurzije učencev v različne konce Slovenije.
- Priprava programa ob otvoritvi telovadnice.

Naštete so le nekatere aktivnosti, bilo jih je pa še več – drobnih, a prav tako zanimivih in poučnih – npr. skrb za jutranje pozdravljanje. Ta dejavnost ne bi bila slaba tudi za nekatere starše.

NOVA DVORANA

Otvoritev nove telovadnice pa nam kar ne gre iz misli, zato še dva prispevka iz spominov naših učenk.

UF, JE BILO VROČE ...

Plesalke v skupini mlajših deklic smo z učiteljico Darjo Frangež vadile veliko časa in vložile mnogo truda, da bi bile čim boljše na nastopu. Plesale smo na glasbo švedske skupine Abba. Pri šivilji smo naročile tudi oblačila. Kmalu je prišel težko pričakovani dan. Ko so z odra odšli nogometaši, smo nastopile me. Pred gledalci nas je bilo strah, a smo ga že ob prvih korakih premagale. Učiteljica nas je po nastopu zelo pohvalila. Zaplesale smo še boljše kot na vajah.

Tamara Galun, 4. b

S PLESOM POPESTRILE DOGAJENJE OB OTVORITVI NAŠE NOVE TELOVADNICE

Tudi učenke 7., 8., in 9. razredov smo zaplesale na otvoritvi nove občinske dvorane. In kako smo pravzaprav prišle na idejo?

Dober mesec pred otvoritvijo je učiteljica Darja Frangež vzpodbudila mene in sošolko Urško, da bi bili pobudnici plesne skupine starejših deklic, ki bi nastopile na prireditvi. Ker sami seveda zelo radi migava in pleševa, sva bili nad idejo zelo navdušeni. To novico sva takoj posredovali naprej in zanimanje med dekletimi je bilo veliko. Kmalu se nama je pridružilo še dvanajst plesno nadarjenih deklet, in sicer Monika, Sara, Anja, Katja, Eva, Lucija, Metka Janja, Nika, Nina, Mojca in Kaja. Delna panika je vladala že mesec dni prej in vse smo razmišljale, kaj bo šele dva, tri dni pred nastopom. Vse je zanimalo, kako bomo oblečene, na katero glasbo bomo plesale, kdaj bodo prve vaje ... Izbrali smo glasbo osemdesetih pevke Tine Turner in učitelj Boris Šegula nam je dve skladbi presenetljivo dobro »zmiksali«. Učiteljica Darja je predlagala, da smo oblečene v stilu Jamesa Bonda. In koreografija ...? Hm, nekaj s stoli, bele majčke, črni klobuki, kratke hlačke, kravate ... v glavnem bomba. Naš nastop naj bi bil zadnji, zato bi moral toliko bolj »zažgati«. Pri koreografiji nam je pomagala tudi plesna učiteljica – profesionalna plesalka Natalija. Sledile so vaje, vaje in

še enkrat vaje. Vsak dan vsaj eno uro. Groza, teden dni do nastopa. Veliko smo vadile, a še vedno premalo – koreografija je bila prav zahtevna in zakomplicirana. Zato smo izkoristile tudi kakšen tehnični dan, ki se ga nismo udeležile in smo raje trenirale in vadile. In kot pravijo učiteljice matematike, tudi me verjamemo, da vaja dela mojstra. Šlo nam je kot po maslu, vse smo bile nasmejjane, živahne, razigrane ..., čeprav smo se včasih tudi sprle. Zaradi korakov. Bile smo utrujene, tečne. Marsikomu je bila koreografija zelo všeč in to nam je dajalo dodatno samozavest in nam dvigovalo delovno energijo. Za oblačila smo pa tudi poskrbele, skupaj z učiteljico seveda. Majčke smo nabavile v Mariboru, klobuke smo naprosile pri dedkih in sosedih, hlačke, kravate in pasove je sešila ena od šivilj.

Bil je dan pred nastopom in nekatere so bile še brez klobukov. In seveda panika, kaj pa drugega. Iz muhe naredimo slona, he he, saj se je kmalu vse uredilo. Prišel je dan nastopa. Pouk smo ta dan izvajali popoldan in me smo imele le eno šolsko uro, nato smo ponovile koreografijo in opozorile na mesta, kjer moramo biti še posebej previdne. In začelo se je. Ne otvoritev, kje pa! Začelo se je urejanje naših pričesk, ličenje, oblačenje ... Bile smo prav smešne, ko se je vseh štirinajst tiščalo na našem malem veceju, vse pred

ogledali. Nekatere, bolj izkušene, so imele vlogo kozmetičarke, druge frizerke, ostale pa so čas, da pridejo na vrsto, izkoristile za oblačenje. Nekatere učiteljice pa smo prosile, da nam zavežejo kravate. Ko smo bile urejene in pripravljene za veliki finale, so vprašanja kar kapljala: Kako izgledam? Sem v redu? Mi to paše? Kaj, če se zmotim? Panika, strah in smeh seveda.

Prireditve in nastopi so potekali po načrtih, vse lepo in prav, nihče se ni zmotil, a meni je še vedno rojilo po glavi: Kaj, če se zmotimo? Kaj če ...?

Prišel je trenutek. Trenutek, da se pokažemo. Dekleta smo med plesom prav uživala. Vse natančne, živahne, razposajene, drzne ... prav bombastično in super.

Ne boste verjeli. Prejele smo največji in najdaljši aplavz. Nasmejjane smo pritekale z odra in že smo bile deležne pohval in pozitivnih komentarjev z vseh strani. A najbolj navdušena je bila naša učiteljica Darja, ki je v ta nastop vložila veliko truda, predvsem z vzpodbudami in lepo besedo. Strah, trud, delo, skrb in prepir niso bili zaman. Bila je ena izkušnja, ena dogodivščina, en pomemben nastop več. Zapomnila si ga bom za vse življenje in se morda v zrelih letih kdaj z njim ponovno predstavila.

Mateja Golob, 9. b

ŽETEV V PRVENCIH

Nekoč je bila pot do moke in kruha garaška. Na njivah ni bilo ne traktorjev ne kombajnov, ki jih vidimo danes. V društvu smo se odločili, da bomo tudi letos prikazali delček garaškega dela, ki je bilo nekoč potrebno za pridelavo žita, spravilo in mletje le-tega.

V soboto, 8., in v nedeljo, 9. julija je v Prvencih potekala že tradicionalna, 6. prireditvev Od setve do peke. Le-to je organiziralo Prosvetno društvo Prvenci - Strelci. Prireditvev je letos trajala dva dni, odvijala pa se je na njivi ter na kmečkem dvorišču in pod šotorom, ki je bil na igrišču ob vaškem domu.

V soboto ob štirinajsti uri se je vse skupaj pričelo z odprtjem razstave starih strojev. Prisotne je v imenu društva pozdravil predsednik g. Janez Golc, nagovoril pa jih je tudi g. župan Franc Kekec. Kmalu so na kmečko dvorišče prišle tudi skupine žanjcev, ki sta jih sprejela »vert« in gospodinja. Skupine žanjcev, brez katerih žetve ne bi bilo mogoče izvesti, so letos prišle iz naslednjih vasi: žanjci iz Prvencev, Strelcev, Borovcev, Zabovcev, Markovcev in Nove vasi ter tlačni iz Spuhlje. Nastopajoči so bili vseh starosti: od tistih najmlajših, ki so jim o žetvi nekoč pripovedovale babice in dedki, do takih, ki se žetve, kot je potekala nekoč, še prav dobro spominjajo. Žanjci so se na prizorišče pripeljali s konjskimi vpregami ali starimi traktorji, tlačani pa so prišli kar peš.

Gospodar in gospodinja sta sprejela žanjce, pokazala sta mejo in žetev se je lahko pričela.

Žanjci so kaj kmalu poželi njivo, pobiralke so naredile »povresla« in pobrale žito v snope. Vezalke so snope povezale. Še preden pa so zapustili njivo, so postavili »rastave«. Da pa ne bi šlo kakšno zrno v nič, so otroci po njivi pobirali žitne klase. Sledila je južina, kjer so nastopajoči in gledalci lahko preizkusili tudi dobrote, kot so ob žetvi jedli nekoč. Z južino se je zaključil uradni del programa prvega dne.

Družabni del prireditve je trajal do ranih jutranjih ur, popestrili pa so ga člani ansambla Kompromis. Pripravili so tudi bogat srečelov. Prvo nagrado, pet palet opeke, je zadela Nina Strelec, drugo nagrado, izlet v Gardaland, Nataša Kovačič, tretjo nagrado, izlet na Dunaj, pa Samo Šincek, vsi iz Prvencev.

Mlatev je potekala v nedeljo. S konjsko vprego so žito prepeljali v »škegenj«, ki so ga izdelali posebej za to prireditvev. Prikazali so nam opravila, povezana z mlatvijo. Program so popestrili člani Folklornega društva Markovci, ki so prikazali del svojega programa. Kaj hitro so pridni mlatiči žito spravili in sledil je družabni del s kmečkimi igrami, na katerih je sodelovalo osem ekip: Tlačani 1 in 2, Nagošejenci 1 in 2 (moški in ženske), Markovci, Vuki, Keksi in Folklor. Pomerili so se v sestavljanju voza, v prevozu snopja, preizkusili so se tudi na »žrmljah« ter pri vasovanju. Zmagala je moška ekipa Tlačanov. Družabni del je tudi v nedeljo trajal do jutranjih ur.

Prireditvev je dobro uspela, v imenu Prosvetnega društva Prvenci - Strelci pa se zahvaljujem vsem skupinam žanjcev, ki so se prireditvev udeležile v soboto, in tistim, ki so prišli tudi v nedeljo, ekipam, ki so sodelovale na kmečkih igrah, in predvsem vsem vaščanom Prvencev in Strelcev, ki so pripravili vse potrebno za izvedbo žetve, za kar so žrtvovali prenekatero uro. Iskrena hvala pa tudi vsem obiskovalcem, ki ste se žetve udeležili v tako velikem številu.

Katja Kovačič

ŠTURMOVCI

Pred mnogimi leti je reka Drava razpolovila kmetije v Zabovcih, Markovcih in Novi vasi na dva dela. Skoraj ni bilo hiše, ki ne bi imela v Šturmovcih koščka zemlje. Kmetije so imele vso hrano, steljo za živino in drva za kurjavo na drugi strani reke Drave.

Dandanes si ne moremo zamišljati, koliko trpljenja, skrbi in spretnosti so morali naši predniki imeti, če so hoteli, da je bila živina sita, oni pa imeli kurjavo za kuhanje in gretje za mrzle zime. Edina pot v Šturmovce je bila cesta preko ptujskega mostu, kar pa je vzelo precej časa. Takrat ni bilo traktorjev. Vse vožnje je opravila živina: konji in krave. Sedaj si pa zamislite. Travnik je bil oddaljen približno 500 metrov od doma, voziti pa je bilo treba šest ali sedem ur.

Pa ne samo krma, tudi nastilja in drva so se morali prevažati čez Ptuj. Morali so misliti na to, kako bi bilo spravilo lažje. Združili so se Markovci in Nova vas, ustanovili brodsko zadrugo in pričeli graditi brod. Prijeli so za delo in ga zgradili. Kako je to potekalo, se najverjetneje mnogi spominjajo. Za vsako vožnjo je bilo treba plačati, kar pa še ni bilo najhuje. Brod je lahko peljal čez Dravo samo v primeru, če je bila dovolj globoka voda. Včasih pa je prišla previsoka voda in ga razbila. Tako so morali brod narediti na novo. Kositi in sušiti pa se je moralo takrat, ko je bilo lepo vreme. Zato so kosci šli z ranco čez reko zvečer. Kosili so do teme in šli spat na hlev. Ko se je začelo svitati, pa spet kositi. Vsak je požrl malo šnopsa, nabrusil koso in kosil tako dolgo, da je gospodinja prinesla zajtrk – »froštikel«. Skoraj vedno je bilo med košnjo slišati pesem, ki jo je spremljal glas kamna, ki je brusil koso. Kosci so tekmovali, kdo bo lepše zapel.

Pozabil sem omeniti, da so gospodinje z zajtrkom pripeljale prek struge »sušoče«, ki so pozneje sušili krmo. Dekleta so tekmovala, katera bo bolj

sukala grablje, ko so tresla plastovje. Kosci so dekleta tudi trčkali. Prva je bila seveda tista, ki je bila najbolj hitra. Ko je gospodinja pripravila zajtrk, je k vsaki žlici pristavila pušelj, znak spoštovanja do koscev. Zajtrk je bila kakšna kislja juha, krompirjeva omaka in »šmorn«, potem pa še sirova gibanica ali cvirkovica. Pili so žganje in jabolčnico. Le malo kje je bilo meso. Če je kaj ostalo, so pojedli »sušoči« za malico, drugače pa »pejsane morke, lük in kruh«. Zvečer se je vsa krma dala v navle, da se je malo sparila, zjutraj so jo raztrosili in obrnili in je bila pripravljena za na voz. Krmo pa so tudi nosili na tretinah v ladjo, jo peljali čez Dravo, spet nalagali na voz in šele potem na hlev.

Zato pa je dobro, da pokažemo in da mladi vidijo, kako je bilo nekoč, ko se je kosilo in sušilo.

Dandanes pa vse to lahko naredi en sam človek – pokosi, posuši, zbalira in naloži. Samo lepo vreme mora biti, drugače mu ni niti vroče, saj so tudi že traktorji opremljeni s klimatskimi napravami.

Sedaj je že veliko manj ljudi, ki imajo krave, in če bo šlo tako naprej, bodo morali otroci iti v živalski vrt, da bodo sploh poznali kravo. Šturmovci pa bodo samo za ptiče in divjačino.

Mislil in upam, da bomo ohranili našo dediščino, oziroma naravno bogastvo, v katerem živimo. Šturmovci so v zadnjem času doživeli velike spremembe. Premalo se zavedamo, da na zapuščenih delih Šturmovcev nastajajo divja odlagališča oziroma smetišča. V jesenskem času, ko pa je odpuščenost, zaraščenost in suho drevje, pa večkrat zagori

in škoda je nenadomestljiva, kajti drevje, travniki in ptice, ki tu gnezdijo, zgorijo.

Upam in tudi pričakujem, da bo naša lokalna skupnost dala temu več pozornosti in pomoči, če lahko tako rečem, saj bomo le tako do neke mere ohranili naše Šturmovce.

Na koncu našega projekta Košnja se moram prav lepo zahvaliti za sodelovanje skupini koscev iz Markovcev, domačim koscem in koscem, ki z veseljem pridejo v rojstno vas. Velika zahvala velja gospodarju in gospodinji, grabljicam, vaškemu odboru, aktivu podeželskih žena in deklet,

PGD Nova vas, članom Konjeniškega kluba za organizacijo projekta ter vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri Košnji.

Anton Kecec,
predsednik KK Nova vas

KOŠNJA V ŠTURMOVCIH

Foto: MZ

ŽETEV V PRVENCIIH

Foto: Katja Kovačič

